

വിദ്യാഭിപ്രതിനി

പുസ്തകം 4)

(ലക്കം 8

1124 കക്കടകം

As. 8

വിദ്യാഭിവാദ്യം.

സരസ്വതി! നമസ്കൃത്യം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി സിദ്ധിർഭവതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൪ { മഹാഭാരത കർക്കശം } ലക്കം ൮

ഗാസ്പിസൂക്തങ്ങൾ.

സാമ്പ്രദായിക അഥവാ നീതിധർമ്മമാണ് സർവ്വത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം. സത്യമാണ് നീതിയുടെ സത്തും.

* * * * *

ഈശ്വരൻ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആരാധന പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിമ്നലയും നിസ്വാർത്ഥമായ ത്യാഗമാണ്.

* * * * *

അന്നം ശരീരത്തിന്റെ ഭക്ഷണമെന്നപോലെ, പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണമാണ്. ഹൃദയംകൊണ്ടുള്ള ഓരോ ജപവും നിങ്ങളെ ഈശ്വരനോടു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നു.

* * * * *

നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹം എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ ദൈവം ഉണ്ട്.

* * * * *

നാം ഈശ്വരനെ യേശുക്രീസ്തു; എന്നാൽ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു യേശുക്രീസ്തുതാക്കം.

* * * * *

ഈശ്വരനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ദുർബ്ബലന്മാർക്കുള്ളതല്ല, ധീരന്മാർക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്. യേശുക്രീസ്തു ധർമ്മമില്ല.

* * * * *

ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് ആദ്യം വേണ്ടതു് അഭയമാണ്. ഭീരുക്കൾക്ക് സദാചാര നിരതരാകാൻ കഴികയില്ല. എവിടെ യേശുക്രീസ്തു അവിടെ ധർമ്മമില്ല.

* * * * *

സർവ്വം ത്യജിച്ചാൽ സമ്പത്തു മുഴുവൻ നിങ്ങളുടേതാകും. എല്ലാം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തും.

* * * * *

ഒരു സൗന്ദര്യാരാധകൻ.

(ശ്രീ. എം. പി. അപ്പൻ. എം. ഏ., എൽ. റി.)

അടുത്തകാലത്തു് അമേരിക്കയിൽപോയി അവിടത്തെ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ മുക്ത കണ്ണമായ പ്രശംസയ്ക്കു് അർഹനായിത്തീർന്ന ശ്രീ. ത്രിവിക്രമൻ (ഡാക്ടർ ത്രിവിക്രമൻ തമ്പി) കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനസമ്പത്താണു്. ചിത്രമെഴുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പാടവം വിശ്വവിഖ്യാതമത്രേ. എന്നാൽ കവനരചനയിലും ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നൻ അഭിപ്രീതിയനാണെന്നുള്ള വസ്തുത വളരെയൊളകൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

“Love Lit” എന്ന പേരിൽ ശ്രീ. ത്രിവിക്രമൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഭാവഗീതപരമ്പര, നിസ്തർക്കസുരേയായ കാവ്യലക്ഷ്യയുടെ കേളീരംഗമാണു്. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ ഉൽകൃഷ്ടപ്രേമഗാനങ്ങളായ ‘ഗീതഗോവിന്ദം’ “The Song of Songs” മുതലായവയോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം അന്യാദൃശമായ കലാസൗന്ദര്യമാണു് “Love Lit”-ൽ കളിയാടുന്നതു്. ഭാവനാവില്ലാസത്തിലും സൗന്ദര്യബോധത്തിലും ശ്രീ. ത്രിവിക്രമന്റെ കവിത ജന്മദേവന്റേയും സോളമന്റേയും കവിതകളെ അതിശയിക്കുന്നുവെന്നുപോലും പറയാം.

ഇത്ര മാഹാത്മ്യമേറിയ ഈ കൃതി ഇതേ വരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു് അത്ഭുതം. പുസ്തകം ബിലാത്തിയിൽ മുദ്രണം ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു കവിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടോ അതു് ഇതേവരെ സാധ്യമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആ വിശിഷ്ടകാവ്യത്തിന്റെ അതിമനോഹരമായ ഒരു തജ്ജമ കൈരളിക്കു കൈവന്നിട്ടുണ്ടു്. വിദ്യാർത്ഥിമോമണിയും അപ്രതിമ പ്രതിഭയുമായ, തിരുവനന്തപുരം സംസ്കൃതകാളേജു് പ്രിൻസിപ്പൽ എൻ. ഗോപാലപിള്ള അവർകളാണു് ആ തജ്ജമ നിവ

ഹിച്ഛിച്ചുള്ളതു്. അതുത്രിമരമണീയമായ കാവ്യശൈലിയിൽ കടഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള “പ്രേമസുഷമ” എന്ന ആ തജ്ജമ മൂലകൃതിയെ അതിശയിച്ചുകൊണ്ടു് അക്ഷയഭാസ്സോടുകൂടി വിളങ്ങുന്നു.

പ്രേമസുഷമയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള മിക്ക കവിതകളും ഒരു കാമുകൻ തന്റെ ഹൃദയോടു പറയുന്നതായിട്ടാണു് സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

കാമുകൻ കാമിനിയുടെ ചിത്രം വരച്ചിരിക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയാണെന്നു നോക്കുക:—

“തവമോഹനചിത്രം മൃദുപവചനനി-
ലെഴുതീടുവ-
നിവനോ സുമനോരഞ്ജകനാം രഞ്ജകനല്ലേ!
ജപനാഞ്ചലപരിചഞ്ചലമാം കാഞ്ചനഭാ-
സ്സാലിവ-
നമലം ചേദീയാകൃതി സരസം വിരചിക്കും.
പചിഴത്തിലെഴും പാടലലളിതദ്യുതിയാലേ,
പരി-
മൃദുലം തവരേനാംബരമെഴുതീടുവനീ ഞാൻ.
മന്താകരമുക്താഫല നൃത്താമലഭാസ്സാൽ ഗത-
യത്നം തവരേനാളി രചിച്ചീടുവറീ ഞാൻ.
സ്ഫുടതാരകനികരസ്രുത തരളദ്യുതിയാൽ
ഞാൻ
തവചഞ്ചലതരതാരക നയനാരേചിപ്പേൻ.
അരുശ്ശിശുവിൻചാരുതമോഷ്ടങ്ങളിലിളക്കം
മൃദുപുഞ്ചിരിയാൽ നിൻമുഖ പരമാഭൈ-
ളിക്കും.
സിതകൈരവ കുസുമങ്ങളിലൊഴുകും ധവ-
ളിമയാ-
ലഴകാളിന വേദംബരമെഴുതീടുവനീ ഞാൻ.
തവമഞ്ജുളവസനോപരി സമലങ്കരണം
ഞാൻ
സ്ഫുടദൈന്ദ്രവകിരണാവലിയാലഞ്ചിത-
മാക്കും.

സ്മരണയെ ദിവ്യസ്വപ്നസമൂഹ പ്രയോജനം
താൻ
സമലംകൃത പശ്ചാത്തലമാക്കും തവ ചിതും”

ഇതുപോലെ ഭാവനാഭംഗി തികഞ്ഞ ചി
ത്രങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിൽ വളരെ ദുർലഭമാ
ണ്. കവി ഒരു ചിത്രകാരൻകൂടിയായ
തുകൊണ്ടാണ് ഈ ചിത്രം ഇത്രത്തോളം
ചേതസ്സമാകുകയെന്നതെന്നു പറയേണ്ടതി
ല്ലല്ലോ.

സന്ദർശനമാധ്യമത്താൽ ദീപ്തമായ ഭാവ
നാശക്തിക്ക് വേറൊരുദാഹരണംകൂടി കാ
ണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“നമുക്കിനുള്ളിൽ നിഴലിക്കും വിചിത്രത-
വണ്ണങ്ങൾ കിളിയുടെ സുപണ്ണങ്ങൾ മേൽ-
വിതറി

നിൻപേർ പറഞ്ഞതിനെയൻപാൽ വി-

ച്ചെങ്കി-

ലെൻപൊന്നു വിളികേൾക്കുമായിരുന്നി-

ല്ലയോ?

മാണിക്യമത്തമതിൽ വിളവാൻ വണ്ണമചി

വേറായ് വിടത്തു പനിനീർപ്പൂവിന്റെ

കിൽ

നിൻപേർ പറഞ്ഞതിനെയൻപാൽ വിളി-

ച്ചെങ്കി-

ലെൻപൊന്നു വിളികേൾക്കുമായിരുന്നി-

ല്ലയോ?

മുഴുതിക്കളിൻകതിർ പിഴിഞ്ഞാൽ വഴിഞ്ഞൊ-

ഴുക-

മാനന്ദസത്തിനൊരു ചെൺചൈതൽവടി-

വതളി

നിൻപേർ പറഞ്ഞതിനെയൻപാൽ വിളി-

ച്ചെങ്കി-

ലെൻപൊന്നു വിളികേൾക്കുമായിരുന്നി-

ല്ലയോ!”

കാമുകന്റെ ഒരു സ്വപ്നാവേശത്തെപ്പറ്റി
യുള്ള രസാവഹമായ ഒരു സംഭാഷണമാ
ണ് “അവിടുത്തെ വസനം പോരല്ലോ”
എന്ന കവിത. ദിഗ്ബന്ധമായ നായിക
തന്റെ മുഖിൽനിന്ന് കാട്ടുന്നതെന്നിനാ
ണെന്നു നായകൻ ചോദിക്കുന്നു. അയാൾ
നൽകിയ വസ്ത്രം നഗ്നതമന്യോൻ മതിയാക

ന്നില്ലെന്നാണ് അവളുടെ മറുപടി. ഉടനെ
അ ഭാവനാശാലി പറയുകയാണ്:—

“പുചരിയിൽ പുൽമേൽ മുദലത്തുപായ്
വിലസുമെൻകാലി വലന്തുവിൽ
പരിണതൈന്ദ്രചക്രമണങ്ങൾ കൊണ്ടെ-
ന്നതമ്മയ്യായ് നെയ്തേൻ വസനം ഞാൻ.”

അതായത്, വെളുപ്പാൻകാലത്തു് പുൽ
ത്തറയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചിലന്തിവലയുടെ
തൂവിൽ ചന്ദ്രന്റെ രശ്മികൾ നെയ്ത് ഒരു വ
സ്ത്രമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കാമെന്ന്. ഇതുകേട്ടു്
അ രസജ്ഞ പറയുന്നത് വളരെ വിശേഷ
മായിരിക്കുന്നു. കേൾക്കുക:—

“മിഴികൾ കൊണ്ടിതേവഴിയിതേവഴി
ഉഴിയുമ്പോൾ വീശും കതിർകളാൽ
വസനമൊന്നിങ്ങു സരസം നെയ്തെന്നാൽ
ലസിതവാസസ്സായ് വിലസാം ഞാൻ.”

നായകൻ അവളുടെ സന്ദർശനം നകര
മ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും ഉതി
രുന്ന കിരണങ്ങൾകൊണ്ടു് ഒരു വസ്ത്രം നെ
യ്തുകൊടുത്താൽ അവൾ അതു ധരിച്ചു മന്ദനാ
ഹരിയായി ശോഭിക്കും.

ഭാവനാസമ്പന്നനായ യുവാവിന്റെ
ഉത്തരം ഇതാണ്:—

“ഇളയവള്ളിമേൽ ചുരുൾതൂൽപോൽകിളി-
ത്തിളകും കോമളമുദുന്നാമാൽ

പനിനീർപ്പൂവിന്റെ മുദ്രമുണ്ടളി-
ലിനിഞാൻ നെയ്യവേൻ വസനം തേ.”

മരങ്ങളിൽ പടരുന്ന വള്ളികളുടെ ചുരു
ണ്ടു ലോലമായ നാരുകൾ (tendrils) റോ
സാപ്പൂവിന്റെ മുദ്രലമായ ഇതളുകളിൽ നെ
യ്ത് ഒരുവസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നു പ
റഞ്ഞിട്ടും രസികയായ അ തരുണി മതിയാ
ക്കുന്നില്ല. അവൾ ചോദിക്കുന്നു:—

“ലളിതമെൻമേൽ നിൻ കരമഹാഗ്രത്താൽ
പനിനീർപ്പൂവിന്റെയിതൾ തൂവി
അവയാലിങ്ങൊരു നവവാസസ്സനെ-
യ്തിവൾ തൻ മേനിമേലണിയാമോ?”

“എന്റെ ദേഹത്തു് അങ്ങയുടെ കൈവി
രലുകളുടെ തൂവുകൊണ്ടു് ഇളംവള്ളിയുടെ

നാമിന്റെ പ്രകാരം വിതറിയും, മനോഹരമായ ചുണ്ടിന്റെ സ്വരംകൊണ്ടു ഓസാപ്പുവിന്റെ ഇതളുകൾ തുകിയും എന്നിങ്ങനെ വസ്ത്രം നെയ്യതരാമോ?" എന്നാണ് ഇതിന്റെ സാരം.

യുവാവ് വീണ്ടും പറയുന്നു:—
“പുലർകാലത്തിലെക്കുതിർമാലകളും തളിർപൂൽമേൽ മിന്നും പനിനീരും സരസം മേളിപ്പിച്ചൊരു വാസസ്സന്റെ അരുമയ്ക്കായ് നെയ്യതരുവേൻ ഞാൻ.”

അതായത്, പ്രഭാതത്തിലെ സൂര്യമശ്ശികളും തൂണങ്ങളുടെ പുറത്തു മിന്നുന്ന മഞ്ഞുനീർത്തുള്ളികളും ഭംഗിയായി കോത്തിണക്കി ഒരു വസ്ത്രം നെയ്യുകൊടുക്കാമെന്നും.

വികാരലോലയും സരസയും ആയ ആ യുവതിയുടെ മറുപടികൂടി കേൾക്കുക:—

“ഭവദോഷങ്ങൾ തൻ മുദലഹാസത്താലിവർത്തൻമേൽ പുലരൊളി വീശി അവമേലാളിടും കുളിർമ്മ ചേർത്തൊരു നവവാസസ്സു നെയ്യരുളേണേ”

“അവിടുത്തെ ചുണ്ടുകളിൽ തെളിയുന്ന പുഞ്ചിരികൊണ്ടു് എന്റെ ദേഹത്തു് പ്രഭാതകാന്തി വിതറിയിട്ടു് അവയുടെ കുളിർമ്മ ചേർത്തു് ഒരു പുതിയവസ്ത്രം നെയ്യതരുവാൻ കനിവുണ്ടാകണമേ” എന്നാണ് അവളുടെ അപേക്ഷ.

ഇവിടെ കാമുകൻ തന്റെ ലോലമോഹനങ്ങളായ ഭാവനാസ്പഷ്ടികളെക്കൊണ്ടു് കാമിനിയെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. അവളാകട്ടെ, അയാളുടെ ചുംബനാലിംഗനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വികാരപരവശയായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭാവനാസമ്പന്നനായ കാമുകന്റെ ഓരോ ചോദ്യത്തിനും ലീലാലാലസയായ കാമിനി പറയുന്ന ഉത്തരം എത്ര രസഗർഭമായിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. പടിപടിയായി ഉത്തമശ്രംഗാരത്തിന്റെ ഉത്തമശ്രംഗത്തിൽ എത്തുന്ന ഈ കവിത തികച്ചും വിമർദ്ദഹൃദ്യമായിട്ടുണ്ടു്. മാനസികവിശകലനദൃഷ്ടി അവലംബിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ പുരുഷാഹുദയങ്ങളുടെ കലാപരവും ലൈംഗികവും ആയ മില പ്രവണതകളെക്കൂടി ഈ

കവിത വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വികാരതരളനായ ഒരു കാമുകന്റെ പ്രണയപരവശതയെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഒരു സ്വചരദഗാനമാണു് ‘കുളിചിതരൂമംബുകണമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ’

കാമുകൻതന്റെ ഓമനയോടു പറയുന്നു:—
“കുളിരവളർ കുളിയിൽനിൻ

തളിർമുദലമാർ പുണ-
ന്നൊളി ചിതരൂമംബുകണ-

മായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ
കളരജുതകിങ്കിണികൾ സമമിടി-

നടനമൊടു
ഗാനം സനാതനം തൂവിയേനന്നുഞാൻ.

തപചരണ സഞ്ചരണ പൂണ്ണരണരണകമാം പരിഭൂതഭൂമേണവായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ലളിതമുദതാളസമ്മിളിതഗതിയായ് മിന്നി ഇളകിയേനേവിവിധമിന്നാമിനുങ്ങിപോൽ. നിൻമുദലമേനിയുടെ കോമളിമകവരമൊരു തനതമദ്യുലവരമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ സാദ്രനവചശ്രികാരസവസനമായി നിൻ സൗന്ദര്യസാരം വെളിവാക്കിയേനെന്നുഞാൻ.”

സാരം:—“ഓമനേ, നീ കുളിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മാറത്തുവീഴുന്ന നീർത്തുള്ളിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ വെള്ളിച്ചിലങ്കളുടെ കിങ്കിണിപോലെ സനാതനഗാനം ചൊഴിച്ചു് നൃത്തം ആടുമായിരുന്നു. നീ നടന്നുപോകുമ്പോൾ നിന്റെ കാലിൽ പൂരളുന്ന മൺതരിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ മിന്നാമിനുങ്ങിയായി ഉയന്നു പറക്കുമായിരുന്നു. നിന്റെ സുകുമാരമായ ശരീരത്തെ മറയ്ക്കുന്ന നേരിയ പൂഞ്ചേലയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ സൗന്ദര്യമെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.”

ഈ ഗാനത്തിലും ഒരു സൗന്ദര്യരാധകന്റെ വികാരതീവ്രതയും ഭാവനാവിലാസവും സമഞ്ജസമായി വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

ഒരു കാമുകൻ ഒരു മാത്രയിൽ വിളക്കിന്റെ തിമി താഴ്ത്തിയിട്ടു്, കിടക്കാനായി മെത്തയുടെ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ, വിളക്കു് അവസാനമായി ഒന്നു പ്രകാശിച്ചിട്ടു് അണ

ത്തു. പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ മനസ്സിൽ ചില ചിന്തകൾ അങ്കുരിച്ചു:—

“നിസ്സാരത്തിക്കമ്പിൻ തുറന്നൊന്നു വീണ്ടുമേ ഭാഗ്യമാക്കാമാ ശുഭസൂചനം. ആ വിഭാഗത്തിൽ മറയും താമരപ്പൂക്കൾ മാവിൽ വിൻ വീണ്ടും കൊളുത്തിക്കാട്ടും വാടിയുതിന്നുപോം പൂവുകൾ ഭാവിയിൽ കോടിപ്പുഷ്പങ്ങൾക്കു വിത്തിട്ടേക്കാം. തള്ളിയി നശമാവാസമെന്നാത്താവും കൊള്ളാം വീണ്ടും സ്വേച്ഛാശാസനവും. അൻപെണ്ണു നീമാത്രം കൈവിട്ടു പോയെന്നാ-

ലെൻപൊന്നേ! പിന്നെ ലഭിക്കില്ലല്ലോ! എന്നിൽക്കനിയേണേ! എന്നിൽക്കനിയേണേ!

എന്നോമൽ പ്രേമസംസ്ഥാപനം!”

സാരം:—“വിളക്കു് അണഞ്ഞുപോയാൽ തീപ്പെട്ടിക്കോൽ അതിനെ വീണ്ടും പ്രകാശമാനമാക്കും. പ്രഭാതത്തിൽ അസ്തമിക്കുന്ന ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും രാത്രിയിൽ ഉദിക്കും. ഇന്നു വാടിപ്പഴുന്ന പൂക്കൾക്കുപകരം നാളെ അനേകം പൂക്കൾ വിരിയും. ഈ ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോകുന്ന എന്റെ ആത്മാവു് സ്വതന്ത്രമായി വേറൊരു ശരീരം സ്വീകരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ നീ പിരിഞ്ഞുപോയാൽ തിരിച്ചെ വരികയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ, എന്റെ ഓമനേ. എന്നിൽ കനിയേണേ.”

ജീവിതത്തിന്റെ ക്ഷണഭംഗമതയും, നായികയുടെ സൗന്ദര്യവും സുഖാനുഭവത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും നായകന്റെ വികാരപരമായ വശ്യവും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ കവിത എത്രയും ആലോചനാർഹമായിട്ടുണ്ടു്.

പ്രേമത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അനവധി ഭാഗങ്ങൾ പ്രേമസൂക്ഷ്മതയിൽ നിന്നു് ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണു്. ചിന്താമഗ്നതയും വികാരതീക്ഷ്ണതയും ശബ്ദസൗകര്യവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു് അവയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത. ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞു കാണുന്ന പ്രേമഗാനങ്ങൾ ഏതു സാഹിത്യത്തിലും അതി ദുർല്ലഭമാണു്.

പ്രേമത്തെ പരിമിതമായ ഒരു പരിധിക്കു കരുതുകവി കാണുന്നതു്. പ്രേമം കേവലം ബാഹ്യലീലകളോടുമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വികാരം അല്ലെന്നും അതിനു ശാശ്വതവും ആഭ്യന്തരവും ആയ ദൈവസ്ഥയുണ്ടെന്നും കവി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ തത്വം കാവ്യത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള പ്രേമം ദൈവികമായ സ്നേഹത്തിനു വഴി തെളിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള തത്വം ‘പ്രേരോ’ എന്ന യവനചിന്തകൻ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അംഗലേയ കവീന്ദ്രനായ ‘ഷെല്ലി’യുടെ പല കവനങ്ങളും ആ തത്വത്തിന്റെ ഭാഷ്യമാണു്. കഥാനാശാന്റെ വണ്ഡകാവ്യങ്ങളിലും ആ തത്വം കാണാൻ കഴിയും. പ്രേമസൂക്ഷ്മതയിൽ, “ആ പരാശക്തിയെ മറക്കയോ?” എന്ന കാവ്യവണ്ഡത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—

“എന്നതുമയോടെഴുമനന്ത പരമപ്രണയ-മൊന്നിനാലാ പരാശക്തിയെ മറക്കയോ! ഇല്ലില്ലതൊരുനാളുമെൻ പ്രണയകാരണം തപ്തീനമാമതിന്നല്ലസനമല്ലയോ?”

അതുപോലെ തന്നെ “സമ്പൂർണ്ണ പ്രേമം” എന്ന കവിതയിൽ

“എന്നിൽനിന്നുജ്വലിച്ചെടുത്തുവളർന്നു ധന്യാനുമാരം പടൻ വീണ്ടും നിന്നിൽനിന്നീലോകമാകവേ വ്യാപിച്ചു പിന്നെ ബ്രഹ്മാണ്ഡം നിറഞ്ഞുപററി സത്യമായു് സർവ്വാനുഭവമിയാമപ്പരാശക്തിയിലെത്തി ലയിക്കുമല്ലോ.”

എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും സുരണീയമത്രേ.

മാനുഷികമായ പ്രേമം, ദൈവികമായ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനം മാത്രമാണെന്നു കാണിക്കാൻ കവി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഉപമാലങ്കാരം എത്രയും രമണീയമായിട്ടുണ്ടു്:—

‘ഭാവികസുമങ്ങൾതൻതമിരസ്വരൂപതമി പൂവുള്ളിയുടെയുള്ളിലുറനീമിലൊളിചിന്നി ഒളിയുന്നപോലെയാദിവ്യമാം ശാന്തിയും

കലിവൈഭവം.

(വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മ രാജാ.)

ജനനിക്കുമപ്പുറം മനീതികൊണ്ടുത-
ത്തനയക്കു മാന്തിയുളവാക്കി നിർത്തം
കനകാഭിഷേകമേമചെയ്തു വേശ്വതൻ-
മനതാർ തെളിപ്പതിനൊരുങ്ങി കാമികരം. 1

കൊല മോഷണം പരപ്പുവാകുമീചിധം
പലഭുഷ്ഠപ്രവൃത്തികൾ പെരുത്തുചെയ്തിലും

പ്രണയവും ഹർഷവും നമ്മിലനുഭവിയ്ക്കുമായ്
പ്രവഹിപ്പുവാഹുസ്സുണലിലോൽക്കമായ്
ഭവനങ്ങളൊക്കെയൊന്നുതീർത്തു വാൻ."

ഒരു വല്ലിയിൽ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന പൂ
ക്കളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ സാരം അതിന്റെ
ഉൾനീമിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ന
മുക്കു് ദൃശ്യമാകുന്നത് ബാഹ്യങ്ങളായ പൂക്കു
ങ്ങളാണെങ്കിലും അവയ്ക്കു് ഹേതുവായിട്ടുള്ള
തു് ലതയുടെ ഉൾനീമാണു്. പൂക്കൾ ഉണ്ടാ
യാൽ കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. എന്നാൽ ഉൾ
നീർ നശിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെയാണു്
പ്രേമത്തിന്റെ അവസ്ഥയും. പ്രേമലീല
കൾ ക്ഷണികങ്ങളാണെങ്കിലും അവയ്ക്കു് ആ
ധാരമായിട്ടുള്ളതു് അന്തരമായ ദൈവിക
സ്നേഹമാണു്. അതു് ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യു
ന്നതിനാൽ പുറമേ കാണുന്നില്ല. മാനുഷിക
മായ പ്രേമം നശിച്ചുപോയേക്കാം. എ
ന്നാൽ അതിനു് ഹേതുവായ ദൈവികസ്നേ
ഹം അനുശ്ചിതമായിത്തന്നെ സ്ഥിതിചെ
യ്യുന്നു.

അനന്യ സാമാന്യമായ ഭാവനാവിലാസ
മാണു് പ്രേമസുഷുമയിൽ കാണുന്നത്. അ
തു് സ്വപ്നാദമായ സൗന്ദര്യബോധത്താൽ
പ്രദീപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കു് രണ്ടിനും സ
ഹചാരിയായി വികാരമുള്ളതയും അനുഭവ
പ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇവയെ എല്ലാം സമഞ്ജസ
മായി സമ്മേളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആശയ
ത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്ന 'മധുരകോമളകാ
ന്തപദാവലിയാണു്.'

ഉലകിൽ കുഞ്ചേലപദമാളുപോരനാ-
കുലമായിമേവി നൃപഭീതിയെന്നിയെ. 2

അനയം നയം കളവു നേമിതൊന്നുമേ
ജനമോത്തിട്ടുന്നതിനു ബോധമെന്നിയേ
ധനമൊന്നുതന്നെ പരദൈവമെന്നഹോ
നിനവാണ്ടുനീതി വഴിമാച്ചുമേല്ക്കുമേൽ. 3

വിനയാദി സദ്ഗുണവിഹീനനെങ്കിലും
ധധവാൻമുഖ്യത ലഭിച്ചുലോകരിൽ
ജനമാകെ വേദമൊഴിപോലെതദ്വച-
സ്സനംപാൽമായ് കരുതിവന്നുസാദരം. 4

ക്ഷിതിയിങ്കലെങ്ങുമൊരുപോൽശിശുക്കൾ
തൻ-

മൃതി രോഗപംക്തി പശുഹിംസ ചൗതുവും
അതിവൃഷ്ടി ദോഷവുമവഗ്രഹൗഘവും
ഹതിചേർത്തു, സസ്യപരിപൂഷ്ടി നഷ്ടമായു്. 5

ഗുരുമുൻപു ശിഷ്യരൊടതീവ ഹൃദ്യമായ്
പെരുമാറിവന്നനില മാഞ്ഞുമിടക്കും
അതെന്നെചൊല്ലുവതുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ
വിതതാവഹിച്ചിതു യുവാക്കൾബാലരും. 6

ശ്രുതിയേവേറ്റത്തു ധരണീസുരേന്ദ്രൻ താൻ
ക്ഷിതിയിൽകുറഞ്ഞു മലരാജിതൻഫലം
ക്ഷിതിതട്ടിവൃഷ്ടിയിലതീവ സസ്യസ-
ന്തതിയപ്പൊളുപ്പിയിൽ മുളച്ചിടാതെയായു്. 7

മകുടിലു താതനൊടുക്കേ, അച്ഛനും-
പ്ലകമക്കളോടു ജനനിക്കുമങ്ങനെ;
അകളുകമിഷ്ടമൊടുവാണിടേണ്ടവ-
ക്കകതാർ പരസ്സരവിരോധരൂക്ഷമായു്. 8

ഗുരുവുലാഹൃദ്യമൊഴി പൂല്ലുപോലെയോ-
ത്തരുതാത്തതിൽ സ്പൃഹവഹിച്ചുനിർഭരം
പെരുതാകുമജ്ഞതകലനഹങ്കരി-
പ്പൊരുശീലമാണ്ടഥ യുവാക്കൾ കെട്ടുപോ-
യു്. 9

കറവായു്ദിജ്ജ്ജ നിഗമത്തിലാദരം
മറവായി വന്നുമാഹനീയധർമ്മവും

മുറയെന്നതേതിന്നുമെന്നു നീതിയാം
ചിറപൊട്ടിവിഴ കലിതൻകരുത്തിനാൽ.

പിടിനെല്ലുപോലുമരുളായെഗ്രമാം
വടികൊണ്ടുയാചകനെയൊത്തടിക്കുപോർ
മടിവിട്ടുതങ്ങുതനിയേ ഭുജിക്കുവാൻ
കുടിയാളുപോർ ഗുഹികൾമുബ്ധർമേവി
നാർ. 11

സതിതൻറമട്ടുവരനോടുകാട്ടിടും
പതിമാറിയാൽ വിടരുമായ് മസിച്ചിടും
ചതിയോടിവണ്ണമനയംപെരുത്തുചെയ്
വതിനംഗനയ്ക്കു മടിതേഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോയ്.

മഴവേണ്ടുപോലെ യുദ്ധവാകകൊണ്ടുമുൻ-
പഴകാൻ സസ്യതതിവായുഭൂതലം
പിഴച്ചുണ്ടുണ്ടി, യതിലിന്നുപ്രാപ്തിയ-
ങ്ങുഴുന്നുകൾ പൊഴിക്കുമശ്രുവായ്. 13

ദയദേവഭക്തിമുതലാം ഗുണപ്രജം
ക്ഷയമാണ്ടു മുർഖതമുഴുത്തിതാരിലും
നയനിഷ്ഠയാകവെവെടിഞ്ഞ നാസ്തിക-
ഷ്ടിയല്ലുന്ന വൃത്തിയെവരിച്ചുസത്തരം 14

കലഹങ്ങൾ, കള്ളു, കനകാളി, കാമിനി
കുലമിക്കകാരക ചതുഷ്ടയത്തിനാൽ
ഉലകിൽ സ്വമുനതതരം ജയങ്ങളും
ബലശാലിനാട്ടി കലിസുസ്വപതത്രനായ്. 15

ഇളയിൽതഴച്ചു കലിബീജകപ്രജം
മുളപൊങ്ങിയില്ല, തിനിടയ്ക്കുതാൻജവം
കുളവക്രമങ്ങൾ പശുഹിംസതൊട്ടതിൻ
വിളയേറിയൊന്നിനൊരുനൂറുമേനിയായ്.

ഉടലിനുവേണ്ട പരിപൂർണ്ണിയുംതമാ
സ്സുടമായകാന്തിയു മിയന്നിടാതെതാൻ
ചടവേറിയസ്ഥികൾതെളിഞ്ഞു കൺകുടി-
ഞ്ഞിടവിട്ടിടാതെ യശലേന്തി മാനുഷർ. 17

നരവന്ന രോഗനിരകൾക്കു പാത്രമായ്
വിരസതമാണ്ടു കുറവായിതോർച്ചയും
വിരളീഭവിച്ചുമിഴികൾക്കകാഴ്ച നിർ-
രേമീസ്ഥിതിക്കുവശമായ് യുവപ്രജം. 18

കടകാഭിഭൂഷയിരവായിവാങ്ങി, മേ-
ലുടമസ്ഥനായതുകൊടുത്തിടാതെതാൻ
ഉടനക്രമത്തോടതുവിററ്റിനിനീതുൽ-
ക്കടവിത്തവാഞ്ചരതടവും ഖലാശയർ 19

നടിമാർ സ്വപവക്രമവിഭ്രാങ്ങൾതൻ
പടിമാറുകൊണ്ടു ദികരാളിടുംധനം
അടിയേഹരിച്ചു കൃതാർത്ഥലഭനായ്
വെടിയുന്നു പിന്നെയവരെസ്മരിച്ചിടാ 20

കുചമേന്മ വിദ്യസദനികലഗ്രമാം
നിലനേര കാൽപ്പിവരംജനാദരം
കലയിൽപട്ടുതപമിവകൾക്കുസർവ്വം
ബലമായ് പ്രമാണമെവനും പ്രഭുതപവും. 21

പടരുന്നരോഗനിരതൻകരുത്തിനാ-
ലുടലിൻറമേന്മയെവനുംകുറഞ്ഞുപോയ്
അടവോടകാലമുതിരുന്നധീനമാ-
യുടവായിവന്ന മനുജുക്കുജീവിതം. 22

ദിജർ മദ്യമാംസരതായ് നിരന്തരം
ഭുജഭുജർ ദുവിധവിനോദസകുമാരായ്
പ്രജകൾക്കു രാജയേമററു മത്സ്യക-
പ്രജനീതി നാട്ടിലുളവായ് പരന്നതേ. 23

കടുവായുവേനലുപരന്നു, വെന്തുനി-
റിട്ടുമുഴിയികുളുവാം തുണങ്ങളും
ഒടുവിൽകടുക്കുമതിവൃഷ്ടി, യെങ്ങുമു-
ക്കൊടുഭൂമിതോയമയമായ് ഭവിച്ചിടും 24

ഇരപുല്ലുമൊട്ടുകിടയാതെയായ് തദാ
നമർകൂട്ടമോട്ടു മൃതമായ് ഭവിച്ചിടും;
ധരയിൽജനത്തിനിഹദവേണ്ടതൊക്കെയും
വിരളതപമല്ലു മുളവാംവിനാശവും 25

പരമാത്മശുദ്ധിയെ വഹിച്ചുമുൻപുനൽ-
പരമാത്മതപമതറിഞ്ഞുവാണവർ
വിരവോടുതൽസ്ഥിതിയിടിഞ്ഞവിദ്യയാൽ
കരൾകെട്ടുനീതി തുടരാണൊരുക്കമായ് 26

(തുടരും)

ചെറുകഥ.

പരിവർത്തനം.

(വള്ളംകുളം, പി. ജി. പിള്ള.)

ശാരദാലയം ഫോസ്റ്റൽ,

തിരുവനന്തപുരം.

15-11-122.

പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ,

അവിടെനിന്നും അയച്ച എഴുത്തു് ഇന്നു് ഇവിടെ കിട്ടി, എനിക്ക് ഇവിടെ പറയത്തക്ക സുഖം ഒന്നുമില്ല. വീട്ടിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുതാമസിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വലിയ വിഷമം ഉണ്ടു്. ഫോസ്റ്റലിലെ ഭക്ഷണമീതിയും എനിക്കുതൃപ്തികരമായിത്തോന്നുന്നില്ല. രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കുമെല്ലാം കൃത്യസമയത്തിനു മാത്രം ഭക്ഷണം നൽകുന്നതു കഴിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു 'യന്ത്രം'പോലെ ജീവിക്കുക വളരെ ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പഠിക്കുന്നതിനുള്ള അത്യാത്മികത കൊണ്ടു് ഈ വക കുറവുകൾ ഞാൻ വകവയ്ക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എല്ലാഭിവസവും കോളജിൽ പോകുകയും ശരിയായി പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അച്ഛനും അമ്മയും അമ്മിണിക്കുഞ്ഞിനും എല്ലാം സുഖമാണെന്നുതന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സ്വന്തം മകൻ, അഭീന്ദ്രൻ.

തിരുവല്ലാ,

25-11-122.

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടാ,

നിന്റെ എഴുത്തു് യഥാസമയം ഇവിടെ കിട്ടി. നിനക്കു് ഫോസ്റ്റലിലെ ഭക്ഷണം അത്ര പിടിക്കുന്നില്ലെന്നു അറിയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വലിയ ദുഃഖമുണ്ടു്. നമ്മുടെ വീട്ടിൽ; നിനക്കു് ഇപ്പോഴോലെ കയറിയിറങ്ങി തിന്നു ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അല്പകാലത്തു് പട്ടണത്തിലെ ഭക്ഷണമീതി നിനക്കു് അല്പം വിഷമം തോന്നിക്കും. അതു കാലക്രമത്തിൽ മാറിക്കൊള്ളും.

കുഞ്ഞേ, നിനക്കു് കുറെ ഏതയ്ക്കും ഉദ്യോഗവും, അരിയുണ്ടയും, നല്ല എണ്ണയും ചുല്ലാമെന്നുതന്നെ നമ്മുടെ ശങ്കരൻവശം കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ശരിയായി പഠിച്ചു നല്ല പഠനായി കാണുവാൻ ഞങ്ങളെല്ലാം ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അയ്യായിൽ ഒരു എഴുത്തുവീതം അയയ്ക്കുവാൻ നീ ഒരിക്കലും മറന്നുപോകരുതു്.

എന്നു്, സ്വന്തം അച്ഛൻ,
റി. എസ്സ്. കുര്യൻകരൻനായർ, (ഒപ്പ്)

ശാരദാലയം ഫോസ്റ്റൽ,

തിരുവനന്തപുരം.

10-12-122.

പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ,

അവിടെനിന്നും അയച്ച പണം കൊടുത്തു പുകക്കുടംവാങ്ങി. ഇപ്പോൾ പണം കൈപശമില്ലാത്തതിനാൽ വിഷമിക്കുന്നു. കൂടാതെ എനിക്ക് രണ്ടുജോഡി പദർ പൈജാമയും ജുദ്ധയും വാങ്ങണം. അതിനു് 50 രൂപാ ഈ മാസത്തിൽ കൂടുതൽ അയയ്ക്കണം. അക്കാര്യം മറന്നു പോകരുതെന്നു് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഇവിടുത്തെ ഭക്ഷണമീതികൾ എല്ലാം പിടിച്ചു തുടങ്ങി. മറ്റു വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല.

എന്നു് മകൻ, അഭീന്ദ്രൻ.

തിരുവല്ലാ,

17-12-122

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടാ,

കത്തുകിട്ടി. പണം ഇത്രയധികമായി ലഭിക്കുകയുണ്ടാകരുതു്. കോളജിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞതുമുതൽ നീ വലിയ ധാരാളിയായിരിക്കുകയാണു്. എങ്കിലും നിന്റെ ഇപ്പോഴോലെ 50 രൂപാകൂടി ഇന്നു് അയച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കുഞ്ഞേ, കുട്ടികൾ കോൺഗ്രസ്സിലും മറ്റും ചേർന്ന് ബഹളം കൂട്ടുന്നതായും മറ്റും ഇവിടെ ഒരു കേൾവിയുണ്ട്. നീ അതിലൊന്നും ചേരാതെ നിന്റെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളണം. പ്രായപൂർത്തിയായ നിന്നോടു കൂടുതൽ ഉപദേശങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

എന്ന് അച്ഛൻ,
കരുണാകരൻനായർ.

ശാരദാലയം, തിരുവനന്തപുരം,
1-1-123

പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ,

അയച്ചുകരളും പണവും യഥാകാലം ലഭിച്ചു. ഈ മാസത്തിൽ കോളേജ് അസോസ്യേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും മറ്റുമാണ്. ഞാൻ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് 200 രൂപയെങ്കിലും എനിക്കു ചെലവുവരും. ഉടനെ ഈ തുക അയയ്ക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന് മകൻ,
അഭീരൻ.

തിരുവല്ലാ,
15-1-123

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടാ,

എല്ലാ എഴുത്തിലും കൂടുതൽ കൂടുതൽ പണം നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് എങ്ങനെയാണ് നിവ്വഹിക്കേണ്ടതെന്ന് നിനക്കു ചിന്തയില്ല. പണക്കാര്യമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും നിന്റെ എഴുത്തിലില്ലല്ലോ. ഈ അങ്ങിൻ നമുക്കു ലഭിക്കേണ്ട പാട്ടു സംഖ്യയുടേ പാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പുതിയ നിന്റെ എഴുത്തനുസരിച്ചു കുറെ പണം കടംവാങ്ങി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടാ, നീ ഇങ്ങനെ പണം ധൂർത്തടിക്കരുത്. അതുപോലെ തന്നെ നീ കോൺഗ്രസ്സ് ബഹളത്തിലും മറ്റും ചേർന്നു നടക്കുകയാണെന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അതിനൊന്നും പോകാതെ പഠിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നും വീണ്ടും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. മാത്രമല്ല അധികം സമയം ഉറക്കം ഇളച്ചിരുന്നു പഠിച്ച് ശരീരം ക്ഷീണിക്കാതെ

സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളണമെന്ന് നിന്റെ അമ്മ പ്രത്യേകമായി നിന്നെ അറിയിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറുപടി അയയ്ക്കാനും താമസിക്കരുത്.

സ്വന്തം അച്ഛൻ,
കരുണാകരൻനായർ.

ശാരദാലയം ഹോസ്റ്റൽ,
തിരുവനന്തപുരം.
2-2-123

അച്ഛൻ അറിയുന്നതിന്,

ഞാൻ എഴുതിയിരുന്ന "തുക" മുഴുവൻ അയച്ചില്ലല്ലോ. വെറും ഒരു രൂപ കൊണ്ട് എത്ര ചെയ്യാനാണ്? പട്ടണത്തിലെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അച്ഛൻ തീരെ അറിവില്ല. ഒരു ദിവസം എത്ര രൂപയുണ്ടെങ്കിലാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നത്. ഞാനും ലീലയും തമ്മിൽ സ്നേഹമാണെന്നും മറ്റും അച്ഛനോട് അമാണ് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? അത്-വെറും കള്ളമാണ്. ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു പ്രണയബന്ധത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് നമ്മുടെ ചില ശത്രുക്കൾ പ്രചരണം നടത്തുന്നുണ്ട്. അതെല്ലാം വെറും കെട്ടുകഥകളായി കരുതിയാൽ മതിയാകും. ഞാൻ ശരിയായിത്തന്നെ എന്റെ പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാക്കി രൂപാ അടുത്ത അഞ്ചുവരിൽതന്നെ അയയ്ക്കുമെന്നു ചിശ്ചസിക്കുന്നു.

സ്വന്തം, അഭീരൻ.

തിരുവല്ലാ,
20-2-123

പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞേ,

നിന്നെപ്പറ്റി ഇവിടെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അറിവ് വളരെ വേദനാജനകമായിരിക്കുന്നു ലീലയുമായി നീ പ്രണയബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പല ദിവസങ്ങളിലും അസമയത്തുപോലും നിന്നെ അറുവളുടെ മുറിയിൽ വെച്ച് പലരും കണ്ടിട്ടുള്ളതായും, നമ്മുടെ ശങ്കരൻനായർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ശങ്കരൻനായർ ഒരിക്കലും കള്ളം പറയുകയില്ലെന്നു എനിക്കു വിശ്വാസം

മുണ്ടു്. നീ കുറച്ചു് അധികം പണം ചെലവാക്കുന്നെങ്കിൽ അതു ഞങ്ങൾ സഹിക്കാം. അതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ആവശ്യമെങ്കിൽ പട്ടിണികിടക്കാം. പക്ഷെ കേന്ദ്രം, നിന്റെ സ്വഭാവം നല്ലതല്ലെന്നു കേൾക്കുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു തീരെ സഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. നിന്റെ സ്വഭാവം നല്ലവഴിക്കു തിരിയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്നു്

കരുണാകരൻ നായർ.

തിരുവനന്തപുരം,

18-3-123

പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ,

കത്തുകിട്ടി. സന്തോഷം, എന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അരോപണങ്ങൾ എല്ലാം ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം വെറും സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കു കൂപ്പുചരണങ്ങളാണു്. എന്നെ വിദ്യാർത്ഥികോൺഗ്രസ്സിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവകാശങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റുവാൻ ഞങ്ങൾ സമീപ കാലത്തുതന്നെ ഒരു സമാജികളെപ്പെടുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണു്. എന്നിങ്ക് നൂറു രൂപാകൂടി അത്യാവശ്യമായി അയച്ചുതരണം. അക്കാമ്യത്തിൽ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നു് അഭിനന്ദൻ.

തിരുവല്ലാ,

10-4-123

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടാ,

നിന്റെ എഴുത്തുകിട്ടി. ആ എഴുത്തു് ഞങ്ങൾക്കു് വലിയ അത്ഭുതമാണു് ജനിപ്പിച്ചതു്. അതിൽ "സ്ഥാപിത താല്പര്യമെന്നും" "സമരമെന്നും" "അധികാരങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റുമെന്നും" മറ്റും എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾതന്നെ നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കൂട്ടുകെട്ടു്, ജീവിതമണ്ഡലവും എവിടെയാണെന്നു് എന്നിങ്ങ ഉറപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. കോളജിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഒരുമാസം കഴിയു

ന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ നിനക്കു് ചൈതന്യമായും പുഷ്ടിക്കോട്ടും ആവശ്യമായിവന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു് അതില്ലെങ്കിൽ ജീവിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു നീ എഴുതിയയച്ചു. പിന്നെ ഒരു കറുത്ത കണ്ണട വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ അതൊരു കുറ്റമാണെന്നു് നീ എഴുതിയിരുന്നു. അങ്ങനെ പടിപടിയായി എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണു് നിന്നിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു്? പഠിക്കാനായിട്ടാണു് പണം ചെലവഴിച്ചു് നിന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തു് താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നീ വിദ്യാർത്ഥിയെന്നിരിക്കെ ഒരു പ്രമുഖ പ്രവർത്തകനാണെന്നു് എനിങ്ക് അറിവായിട്ടുണ്ടു്. നിന്റെ മുറി പോലീസ് പരിശോധിക്കയും നിരോധിക്കപ്പെട്ട ഏതാനും പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തതായി ഞാനറിഞ്ഞു. ഞാൻ ഇവിടെനിന്നും അയയ്ക്കുന്ന പണം മുഴുവൻ നീ യാതൊരു ലോചനയുംകൂടാതെ ഗുൽത്തടിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം അർത്ഥമെന്താണു്? ഈ പോക്കു് എവിടെ ചെന്നുനില്ക്കും? ഈവിധം തുടർന്നാൽ പഠിത്തം തുടരാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നും അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എന്നു്

കരുണാകരൻ നായർ.

തിരുവനന്തപുരം,

17-5-123.

പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ,

കത്തുകിട്ടി. അച്ഛനെ ആരോതെറിയാതിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. പക്ഷെ ഒരുകാര്യം സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. വിദ്യാർത്ഥിസമരത്തിൽ എനിങ്ക് പങ്കുണ്ടു്. അടുത്തുനടക്കുവാൻപോകുന്ന ഡിറക്ടർഷൻ സമരത്തിൽ നിന്നു് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ എനിങ്ക് തരമില്ല. എന്റെ മുറി പോലീസ് പരിശോധന നടത്തിയെന്നു പറഞ്ഞതു് കൂടിയാണു്. നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്തു. എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതും പിശകാണു്.

യാതൊരു പരീക്ഷയുംകൂടാതെ, മാർക്കുകൾ പരിഗണിക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ക്ലാസ്സു കയറാം നൽകേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു വാദത്തിലേക്കു വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രവേശിക്കുവാൻ

പോകുകയാണ്. എനിക്ക് ഈ സമരത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി നില്ക്കുവാൻ തരമില്ലതന്നെ. ഒന്നുകിൽ മരണം, അല്ലെങ്കിൽ വിജയം. അതാണ് ഞങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യം. പോലീസിന്റെ ലാത്തിയോ, തോക്കോ ഞങ്ങളെ ഇതിൽ നിന്നും പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അച്ഛനും അമ്മയും ഈ കാര്യത്തിൽ ദുഃഖിക്കണമെന്നില്ല. ഇതെല്ലാം എന്റെ കടമകളാണ്. അവ ഞാൻ ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.

എന്ന് അഭിഭാഷകൻ.

തിരുവല്ല,
22-5-123.

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടാ,

നിന്റെ എഴുത്തു വായിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മ ബോധമഹിതയായി നിലംപതിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഈ കത്ത് എഴുതുമ്പോഴും നിന്റെ അമ്മയ്ക്ക് നല്ല സുഖം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നിന്നെക്കൊണ്ട് ഇത്ര അധികം കണ്ണീർ കുടിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അശ്ശേഷം വിചാരമില്ലാത്തതാണ്. എത്ര എത്ര പ്രതീക്ഷകളോടുകൂടിയാണ് നിന്നെ ഞങ്ങൾ കോളജിലേയ്ക്കു അയച്ചത്. ഒരു വർഷത്തിനകം നിനക്കു സംഭവിച്ച മാറ്റങ്ങൾ അത്ഭുതകരങ്ങളായിരിക്കുന്നു.

എനിക്ക് ഇന്നു ലഭിച്ച അറിവും നിന്റെ പേരിൽ അറസ്റ്റുവാറുണ്ട് ഉണ്ടെന്നും, നിന്നെ ഉടനെ അറസ്റ്റുചെയ്തു ലാക്കപ്പിലാക്കുമെന്നും കോളജിൽനിന്നും ഖവറിക്കു മിക്കുമെന്നുമാണ്. നിനക്ക് “നല്ലത്” തോന്നിക്കുവാൻ ജഗദീശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ലാതെ എന്താണ് എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത്.

എന്ന്,
സ്വന്തം അച്ഛൻ,
കരുണാകരൻ നായർ.

തിരുവനന്തപുരം,
25-5-125.

അച്ഛൻ അറിയുന്നതിന്,

എന്റെ പെട്ടിയും പുസ്തകങ്ങളും മറ്റു സാമാനങ്ങളും ഇന്നത്തെ അഞ്ചലിൽ അച്ഛന്റെ പേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു ലിഖനവുമായ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ അനേകിരിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് എന്നോടു ചെയ്യാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ഉപകാരം.

എന്ന്,
സ്വന്തം മകൻ,
അഭിഭാഷകൻ.

—*—

== മ ന ഓ ജ ന ==

ആയുർവേദത്തിന്റെ വിജയപതാക.

ബുദ്ധികൊണ്ട് അധികമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, ധാതുക്ഷയം സംഭവിച്ചവർക്കും പറ്റിയ ആയുർവേദ ടാണിക്ക്

വില പന്ത്രണ്ടിന് 4 രൂ. 8 അ.

ശാസ്ത്രോക്തരീതിയിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും തയ്യാറുണ്ട്.

ക്യാറ്ററിലാഗ് ഇനം!

പുരവൂർ, വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യൻ,

നാഷണൽ ഫാർമസി, വടക്കുമാധിവിമി, മധുര.

* അദ്ധ്യാപകന്മാരും പൊതുജനങ്ങളും.

(പന്തളം, മാഫവല്ലണിക്കർ)

സാധാരണയായി പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പില്ല; എന്നാൽ അവരെപ്പറ്റി അവജ്ഞയാണുള്ളത് എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടമായ ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു സർക്കാരിൽനിന്നു പ്രതിമാസം നല്ല ശമ്പളം പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകനെപ്പോലും 'സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥ'നായി സാമാന്യജനങ്ങൾ കരുതാറില്ല. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ദുഷ്പ്രമല്ല ഇതിനുകാരണം. പിന്നെ, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ അവജ്ഞ കടന്നുകൂടാൻ കാരണമെന്തു്? ഈ പ്രശ്നത്തിനുള്ള ചില സമാധാനങ്ങളാണു് അടിയിൽ വിവരിക്കുന്നതു്.

“സാമാന്യക്കാരായ ഇടത്തരം ആളുകളാണു് അദ്ധ്യാപകന്മാരെ അവഗണിക്കുന്നതു്. അതിനു കാരണം അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഭൂരിപക്ഷവും ഇടത്തരം ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവരായതുകൊണ്ടാണു്” എന്നു് ഓക്കൽ 'The Indian Educator' എന്ന മാസികയിൽ ഒരു ലേഖകൻ ചുഴുതിയിരുന്നതായി കാണുകയുണ്ടായി. “നിനക്കു് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി (ജീവിക്കുക) If you cannot do anything, become a teacher) ഇതാണു് സാധാരണക്കാരുടെ മതം. അദ്ധ്യാപകൻ പ്രവർത്തിക്കാൻ അപ്രാപ്തനാണെന്നും മറ്റുള്ളവർ ഏതെങ്കിലും ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിക്കഴിയുമ്പോൾ അയാൾ അലസനായി സംസാരിച്ചു കഴിച്ചുകൂടുകയാണെന്നും അയാളെക്കൊണ്ടു് അതിനുമത്രമേ കൊള്ളാവൂ എന്നും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഒരു ധാരണയുള്ളതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ അവജ്ഞയുള്ള കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നു് ഇതാണു്. “കുടിപ്പുള്ളവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അല്ലാത്തവൻ പ

ഠിപ്പിക്കുന്നു.” (He who ear, does; he who cannot teaches.) എന്നു് ബർനാഡ്ഷാ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇതിനെ അസ്സഭമാക്കിയെന്നോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യാപകൻ പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ള മുൻപിൽ ഒരു “ഗുള്ളിവാർ” ആയി ഭാവിക്കുന്നതുപോലെ പൊതുജനങ്ങളോടും വർത്തിക്കുന്നതായാൽ അയാൾ ആക്ഷേപാർഹനായിത്തീരുന്നതു് തർക്കമറ്റ ഒരു സംഗതിതന്നെയാണു്. അല്ലാത്തവരായ ചില അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഈ “വയ്യാവേലിക്കു്” വിധേയരായിത്തീരുന്നതും സഹജമത്രേ.

അദ്ധ്യാപകവൃത്തി സാമരില്ലാത്ത ഒരു തൊഴിലാണെന്നാണു് മിക്ക ആളുകളുടെയും ധാരണ. അതു് എത്രമാത്രം കൃത്യബോധത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണെന്നും, എത്രമാത്രം ഉത്തരവാദിത്വം അതിൽ ലയിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർ അറിയാതെയിരിക്കുന്നതു് അദ്ധ്യാപകന്മാരോടുള്ള അവജ്ഞയ്ക്കു മറ്റൊരു കാരണമാണു്. എന്തുതന്നെയായാലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു നല്ല സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കണമെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു മാതൃകാപുരുഷനായി ജീവിക്കാൻകൂടി പഠിക്കണം. “വിദ്യാലയം നന്നു്; ലോകം മോശം” എന്നുള്ള ജർമ്മൻകാരുടെ പഴമൊഴി ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്.

ഏതാണ്ടു് അമേരിക്കക്കാർക്കു മുൻപു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന “The trials and travels of a Dominic” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ അയാളുടെ അനുഭവത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരുന്നു:— “യൗവനവും പ്രസരിപ്പും കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു് ഓക്കൽ കടൽത്തീരത്തിനു

* Some teacher's problems.

സമീപമുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിൽക്കൂടെ ഞാൻ കടന്നുപോയപ്പോൾ വളരെനേരത്തേതന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഒരു വനിതാമന്ത്രിയെ വഴിക്ക് വെച്ചു കാണുന്നതിനിടയായി. അവൾ സന്ദർശിച്ചു വിശ്വസ്തയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവളെ “ഉത്തമാൽ”മായി വരിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ആ സ്നേഹം അജീവനാൽ നില്ക്കുന്നതാണെന്നും എനിക്ക് ഉറപ്പുതന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സംഭാഷണമദ്ധ്യേ ഞാൻ ഒരു ‘സ്കൂൾ മാസ്റ്റർ’ ആണെന്നും കുട്ടികളെ ‘അടിച്ചും ശകാരിച്ചും’ ഭരിക്കുന്ന തൊഴിലിലാണ് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അവൾ അറിയുന്നതിനിടയായി. ആ വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചമാത്രയിൽ അവൾ ഉള്ളിൽ അതുവരെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ‘പ്രേമാമൃതം’യെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം വലിച്ചു ഭ്രമയെറിയുകയും അമിതമേന്മയെ താങ്ങാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭാര്യപദവി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇതുകൊണ്ടും അല്പാപകന്മാരെപ്പറ്റി സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ‘മതിപ്പ്’ എത്രമാത്രമാണെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അല്പാപകന്മാർ കൂടുതൽ അവധിയുണ്ടെന്നുള്ളതു പലർക്കും ഇഷ്ടമല്ലെന്നുവന്നേക്കാം. അതിനു അല്പാപകന്മാർ ഉത്തരവാദികളായിവരുന്നതല്ലല്ലോ. അവർ തങ്ങളുടെ കാൺപ്രൻസു മൂലമല്ല ശമ്പളക്കുറവ് മൂലമല്ല പരിഹരിച്ചു സങ്കടനിവൃത്തി വരുത്തണമെന്ന് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കി എന്നു വിചാരിക്കുക. ഉടൻതന്നെ ആ കൃത്യത്തെ നിർദ്ദയം പ്രതിഷേധിച്ചു ചിലർ പത്രത്തിലെഴുതും. ചിലർ പ്രസംഗിക്കും. എന്നുവേണ്ടാ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ അവജ്ഞ കൂടുതൽ ശക്തിയോടുകൂടി തലപൊക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അല്പാപകവൃത്തിയിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു വെറുപ്പും വിരോധവും ഉണ്ടാകുന്ന ഏതോ ചില ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

പൊതുജനങ്ങളുടെ അവജ്ഞയുള്ള മറ്റു

ചില കാരണങ്ങൾക്കൂടി അടിയിൽ വിവരിക്കാം:—

ഗുരുക്കന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശൈശവത്തിൽ അവരോടു കാട്ടുന്ന അധികാരപ്രമത്തത പ്രായമായാലും അവർ മറക്കുകയില്ല. അതു ഭാവിയിൽ (പൗരമാകുമ്പോഴും) അവരുടെ ഉള്ളിൽ കുടികൊള്ളുകയും അറിയാതെത്തന്നെ അല്പാപകവർഗ്ഗത്തോടു അവർക്കു വെറുപ്പുതോന്നുകയും ചെയ്യും.

വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രായപൂർത്തിയുള്ളവരായിത്തീർന്നതിനുശേഷവും പൂർവ്വികാലത്തു സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ, ഷൂക്കില്ലാത്തവെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന മാതിരി, പഴയ അല്പാപകന്മാരിൽ ചിലരെ അവിടെ കാണാറിടയാണെന്നു വരാം. അതും ചിലർക്ക് അവജ്ഞയെ ഉളവാക്കുന്നു. പത്രങ്ങളുടെ പഴയ ലക്കങ്ങളുടെ അവസ്ഥയിലാണ് അത്തരക്കാർ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വഗുരുക്കന്മാരെ അപ്പോൾ കാണുന്നത്. ചെറുപ്പകാലത്തു അല്പാപകന്മാർ നല്കാറുള്ള ശിക്ഷകൾ, ഭാവിയിൽ പൗരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന ശിഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നിന്ദാഹ്മയ പെരുമാറ്റത്തിനു മതിയായ ഒരു കാരണമാണ്. യോഗ്യന്മാരും ദയാലുക്കളുമായിരുന്ന പല ഗുരുനാഥന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ശിഷ്യഗണം അവരെ വേഗം മറന്നുവന്നേക്കാം. ഭൃഷ്ടന്മാരെ അളുക്കുക എന്നല്ലോ ഓർക്കും. സത്തുക്കൾ വിസ്മരിക്കപ്പെടും. (The good is oft, not always, interred with their bones.)

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നോവലുകൾ വായിച്ചാൽ ജീവിതനാടകത്തിൽ അല്പാപകന്മാർക്കു കേവലം തുച്ഛമായ വേഷങ്ങൾ മാത്രമേ നല്കിയിരുന്നുള്ളൂ എന്നു കാണാൻ കഴിയും. സ്കോട്ട്, റാക്കറ്റ്, മുതലായവരുടെ കൃതികൾ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. ഡിക്ക്സ് സ്കൂൾമാസ്റ്ററന്മാരെ വെറുത്തിരുന്നു പോലും. കൊള്ളരുതാത്ത അല്പാപകന്മാരെയാണ് അവരെല്ലാം കഥാപാത്രങ്ങളായി ചിത്രീകരിച്ചുപറയുന്നത്.

അല്പാപകവർഗ്ഗത്തോടു പൊതുജനങ്ങൾ കാണിക്കാറുള്ള അവജ്ഞയെ പ്രതിഷേധിച്ചു

കൊണ്ടു പ്രൊഫസർ സി. എ. കൃഷ്ണമൂർത്തി വിദ്യാഭ്യാസപരമായി നടത്തിയ ഒരു കാൺഫറൻസിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി കാണുന്നു:—“തലയും അത്മാവും അല്പാപകന്മുണ്ടു്. അയാളും ഒരു മനുഷ്യനാണു്.” (“The teacher has a soul as well as a head he is a man as well as a teacher”)

പൂർവ്വകാലത്തു ഭാരതഭൂമിയിൽ ഗുരുക്കന്മാരെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും ബഹുമാനവും ഇന്നു നിശ്ശേഷം അസ്തമിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രശസ്തനായ ഒരു രാജാവിനോ, ധീരശൂരനായ ഒരു യോദ്ധാവിനോ ആ മാതിരി ഒരു ബഹുമാനി അജ്ഞിക്കാൻ അക്കാലത്തു സാധ്യമല്ലായിരുന്നു.

യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും അല്പാപകന്മാരെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾക്കു വളരെ ബഹുമാനമാണുള്ളതു്. പൂർവ്വകാലങ്ങളിലും അവിടെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അത്യധികമായ സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ബഹുമാനത്തിനും അല്പാപകന്മാർ പാത്രീഭൂതരായിരുന്നു എന്നും അത്തരത്തിൽ അവർക്കു ഉന്നതവും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുമുള്ളതിനു ധാരാളം തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. അമേരിക്കയിലെ പ്രസിഡണ്ടു് വിത്സൻ, ഫറാൻസിലെ പ്രേമിയർ പെയിൻലീവ്, സെക്കോസ്റ്റോവാക്കിയായിലെ പ്രസിഡൻറ് മസാറിക്ക്, പ്രേമിയർ ബെനീസ്, മുതലായവർ മുൻപറഞ്ഞ വസ്തുതയ്ക്കു മകുടോദാഹരണങ്ങളത്രെ.

ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ രാമാനജൻ, ബോസ്, റേയ്, രാമൻ, സാഹാ, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ മാധാകൃഷ്ണൻ, ദാസ്ഗുപ്താ, മഹാകവി ടാഗോർ മുതലായ പൗരസ്ത്യപണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ

പ്പറ്റി യൂറോപ്പിലെയും അമേരിക്കയിലെയും സംസ്കാരസമ്പന്നരായ ജനങ്ങൾക്കു് അളവറ്റ ബഹുമാനമാണുള്ളതു്.

റഷ്യയിലെ മഹാനായിരുന്ന സർ അലക്സാൻഡർ രണ്ടാമൻ (The great czar Alexander II) ഒരിക്കൽ റഷ്യൻപാർലമെൻറിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചയുണ്ടായി. “ഞാൻ ശൂന്യവാദത്തേക്കാൾ ഭയപ്പെടുന്നതു് അല്പാപകനയാകുന്നു. ആകയാൽ വിദ്യാലയങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള ഏതൊരു നടപടിയും എന്റെ ഗവർണ്മെൻറിന്റെ താല്പര്യത്തെ നിഹനിക്കുന്നതായിരിക്കും?” (“I fear more the school master than the Nihilism. So any measures directed against the schools may jeopardise the interest of my Government”)

പുരാതന ഭാരതത്തിൽ ഗുരുക്കന്മാർക്കും അതുപോലെതന്നെ പണ്ഡിതശിരോമണികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന പൂജനീയസ്ഥിതി വീണ്ടും അത്തരക്കാർക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സൗഭാഗ്യം ഭാരതാംബയുടെ അരുമസന്താനങ്ങൾക്കു നില്പിക്കുമാറാകട്ടെ എന്നു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ഉത്തമനായ ഒരു യോദ്ധാവിനു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതിലും കൂടുതലായ രാജ്യസേവനം ചെയ്യുവാൻ കടമപ്പെട്ടവനാണു് അല്പാപകൻ. എന്തു ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടിവന്നാലും തന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു തെല്ലും വ്യതിചലിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ള സൈമ്യം നിശ്ചയമായും ഒരു അല്പാപകനു് ഉണ്ടായിരിക്കണം. പ്രതികൂലമായ പരിതസ്ഥിതികൾ വലയംചെയ്തിരുന്നാലും അല്പാപകൻ ഒന്നുകൊണ്ടും നിരാശനാകാതെ സ്വകൃത്യത്തെ അക്ഷയംപ്രതി അനുവർത്തിക്കാൻ ബലശ്രദ്ധനായിരിക്കേ തന്നെവേണം. പരിപാവനമായ അല്പാപനകല നിന്നാൾ വിജയിക്കുമാറാകട്ടെ!

പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ!

[illegible]

N. B. ഒരു രൂപയിൽ കുറഞ്ഞു വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതല്ല. ഒരു രൂപയിൽ കുറഞ്ഞ പുസ്തകം വേണ്ടവർ പുസ്തകവില്പയും, അഞ്ചലിൽ 5 ചക്രവും, തപാലിൽ 5 അണയും കൂടി മുഴുവൻ സംഖ്യയും സ്റ്റാമ്പയ്ക്കുക.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

വിദ്യാരംഭപ്രസ്തു, & ബുക്കഡിപ്പ്,

മുഖ്യം—അവർഷം.

കലയുടെ ആത്മഹത്യ!

(തെക്കോട്ട്.)

എന്തിന് മരിച്ചുനി സുന്ദരി!—നിഗ്രഹമായ്
ബന്ധുരപ്രണയമൊന്നുള്ളതിൽ നീരിപ്പോയോ!
അവിവാഹിതനിന്റെയോമനതപത്തിൽ കിളി-
ത്തവശേഷിക്കാമെന്നോ വഞ്ചനബാഹ്യാഭാസം;
നവയൗവനത്തിന്റെ മാർദ്ദവം നുകന്നിപ്പോ
കവരുമിളംകൾ പകരാമുദമത്തിൽ... ..
അകട്ടെ, യൗത്തായാലും ഭീരുനീ, ലോകത്തിന്റെ
പാകങ്ങളറിയാത്ത പാവമേ തകർന്നല്ലോ!

ചെപ്പൊന്നിലടച്ചുനി സൂക്ഷിച്ചൊരഭിമാനം—
ഇപ്പാരിൽ കലസ്രീതപസൽകീർത്തി, ചിന്നിപ്പോയോ?
പേടിച്ചുവിറച്ചുനി, നിന്നെപ്പോൽ പരിശുദ്ധ-
പേടകമാണിലോകമെന്നോളം നേർമാറ്റികേ!
ചാരിതും, സാധുക്കൾതൻ പ്രതിഷ്ഠാപിശാചത്തിൻ
ഭൂമിലംഘനം മണിമേടയ്ക്കുസംസ്കാരവും!
ഹാ! തരംപോലെ വരന്മാരെയും മാറീടണം
സ്വാതന്ത്ര്യപക്ഷം വീശി വിഖസം വിശാലാക്ഷി!
മാംസത്തിന്നുന്മാദം കൊണ്ടുനതവധൂതികൾ
ഹംസികാമധുമാസാക്രന്ദനാഭോഷത്തോടെ
വട്ടാടിവിഭേദംവിട്ടെത്തുന്ന മിനുപ്പേറി
മാഗ്ഗത്തിലാലും കാണമിണയോ, ടെന്റാപോമേ!.....
പുകഴ്ത്തി, പുകഴ്ത്തി വിൻ മിശ്രമീവിവാഹത്തെ,
വകവയ്ക്കേണ്ടാ വ്യഭിചാരമെന്നൊരാൻചൊന്നാൽ!
അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹമെ, നെത്രയും പരസ്യമായ്
വല്ലഭനോരൈക്കൊള്ളാൻ സമ്മതം—വ്യഭിചാരം!
നീയെന്റെയനുജത്തി! തെല്ലുമേറ്റുഷിക്കാത്ത
കായത്തൈക്കമിതാവിൽ കാഴ്ചച്ചതുതോ കുററം!
കാത്തുനീ തലോടിയ മഹസ്യമൊതുങ്ങാതെ
വീഴ്ത്തുപോവതിൽ നേർത്തുനില്ക്കുവാനശക്കയായ്!
എന്തിനാണൊളിവുകൾ, നിമ്ബപ്രകാശത്തിൽ
സന്തതം മനസ്സാക്ഷിക്കില്ലൊരുതടസ്സവും!
പണവും പ്രതാപവും പോരായ്ക്കൊണ്ടിബന്ധ-
മണവുമാചാരത്തിൻചടങ്ങിൽ തെളിഞ്ഞിലാ!
അശകൾ കതിരിട്ട യുവചൈതന്യത്തെ-
വാശിയോടമർത്തണം കൃത്രിമക്കുറവിനാൽ!
ഓമനേ! സഭയെയും നിന്നോതാമായിരുന്നല്ലോ:—
മാമകമണിക്കുഞ്ഞു കമഴുപ്പുപ്പല്ല;

തെറ്റിപ്പോയ്.

(എം. പി. മേനോൻ, ബോംബെ)

മന്ദബുദ്ധിയാമിഞാൻ
വായിപ്പാൻ മുതിൻപോയ്
മാനത്തങ്ങെഴുതീടു-
മക്കാവു മഹാകവേ!

അല്ലെങ്കിൽ വികൃതമാ-
മീദാഷ്ടമങ്ങേപ്പറ-
ത്തങ്ങയ്ക്കു കുറിച്ചീടാൻ
വൈഷമ്യമെന്താണാവോ?

വണ്ണങ്ങളെല്ലാംതന്നെ
വ്യക്തമെന്നിരുന്നാലും
നിണ്ണയം മൂലാവല്ല-
മോക്കാതെ കുനിഞ്ഞുപോയ്!

ദിവ്യമൊന്നല്ലെന്നാകിൽ
സൗഖ്യം ലിപികളിൽ
ദ്വോവിലായ് കുറിക്കയി-
ല്ലക്കമിക്കാവ്യത്തെ.

അക്ഷണം സ്മിതം തൂകി
വാനിലായാമൊമന്ദം
സാക്ഷ്യമെന്നമളിക്കായ്;
പകൽതാഴ് പാമെങ്ങാനും;

അത്രയുമങ്ങേയമാ-
ണായതിൻവ്യാഗ്രം ഏനം
‘തെറ്റിപ്പോയ്’ മഹാകവേ,
മാമകോദ്യമം വ്യത്ഥം!!

വാനാകും പലകമേ-
ലെഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ച
വാനവരഹസ്വമാ-
ണിലുതിലവിശ്വാസം;

മാനുഷൻ കെട്ടിപ്പൊക്കമാഭിജാത്യമെന്നോതും
ഹീനമാം നീതിക്കയ്യോ! ധനത്തിൻനീതിക്കായി
വിലപ്പെട്ടിലാ മമ സ്ത്രീത്വത്തിൻകടമകൾ,
കുലടയെന്നോതട്ടെ തേതുവഞ്ചകരെനെ;
നാണത്തിൻ മേന്മഗ്രൂഢവൃത്തിയാൽ പൊതിഞ്ഞിലാ,
ഭൂണഹത്യയും പഠിച്ചിലെന്റെ കന്യാമതം!!”

വരിസംഖ്യ അയക്കണം.

ഞങ്ങളുടെ ചില വരിക്കാർ, വലിയ കുടിശ്ശികക്കാരാണ്. വരിസംഖ്യ യഥാ കാലം അടയ്ക്കാതിരുന്നത് മാസികാപ്രവർത്തകർ വിഷമിക്കും. കുടിശ്ശികവരുത്തിയിട്ടുള്ളവർ വരിസംഖ്യ ഉടനെ അയച്ചുതന്നു സഹായിക്കണമെന്നു പ്രത്യേക അപേക്ഷ. വി. പി. ഏപ്പാട് ഇതുകൂട്ടർക്കും നഷ്ടമാണ്. മണിയാർഡർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു്.

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ഐക്യസംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിലവിവരങ്ങൾ.

	വിസ്തീർണ്ണം	ജനസംഖ്യ
മലബാർ	5799 ച. മ.	3929000
കൊച്ചി	1493 ച. മ.	1422875
തിരുവിതാംകൂർ	7662 ച. മ.	6070018
* * *		

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭരണവിഭാഗങ്ങൾ.

തിരുവനന്തപുരം	1487 ച. മ.	വിസ്തീർണ്ണം;
ഡിവിഷൻ—	1687069	ജനസംഖ്യ.

കൊല്ലം ഡിവിഷൻ—	2745 ച. മ.	വിസ്തീർണ്ണം.
2442326	ജനസംഖ്യ	
കോട്ടയം ഡിവിഷൻ—	3430 ച. മ.	
1940623	ജനസംഖ്യ	
* * *		

തിരുവിതാംകൂറിൽ 5000-ൽ അധികം ജനസംഖ്യയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ	163
പട്ടണങ്ങൾ	36

5000-ൽ കുറഞ്ഞ ജനസംഖ്യയുള്ള പട്ടണങ്ങൾ	10
--------------------------------------	----

പട്ടണങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ	691025
ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ	5378993
മുനിസിപ്പൽ പട്ടണങ്ങൾ	16
വനങ്ങൾ	2403 ച. മ.
* * *	

തിരുവിതാംകൂറിലെ അകെ വില്ലേജുകൾ	3906
പട്ടണങ്ങൾ	46

ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ടി വില്ലേജുകൾ	1527.
പട്ടണങ്ങൾ	19.

മധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ ടി വില്ലേജുകൾ	1306.
പട്ടണങ്ങൾ	16.

ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ടി വില്ലേജുകൾ	1073.
പട്ടണങ്ങൾ	11.
* * *	

തിരുവിതാംകൂറിലെ പട്ടണങ്ങളും അവയുടെ ജനസംഖ്യയും.

1	തിരുവനന്തപുരം	128365 (മു)
2	അലപ്പുഴ	56333 (മു)
3	നാഗർകോവിൽ	51657 (മു)
4	കൊല്ലം	49498 (മു)
5	കോട്ടയം	33364 (മു)
6	ചങ്ങനാശ്ശേരി	28381 (മു)
7	തിരുവല്ല	18002 (മു)
8	ആററിങ്ങൽ	16237 (മു)
9	പറവൂർ	16179 (മു)
10	മാവേലിക്കര	16022
11	വൈക്കം	15264 (മു)
12	ചെങ്കോട്ട	14814
13	നെയ്യാറ്റിൻകര	13830 (മു)
14	ചെങ്ങന്നൂർ	12543
15	പുന്നലൂർ	12249
16	പത്മനാഭപുരം	11936 (മു)
17	അമ്പലപ്പുഴ	11470
18	കൊളച്ചൽ	11377 (മു)
19	കായംകുളം	10916 (മു)
20	ഫരിപ്പാട്	10175
21	അലുവായ്	9744 (മു)
22	മുവാറ്റുപുഴ	9079
23	കുഴിത്തറ	8853 (മു)
24	ഇരണിയൽ	8709
25	ഏറമുക്കം	8195
26	പെരുമ്പാവൂർ	7764
27	ശാമൂർ വടകര	7663
28	അറമ്പോഴി	7166
29	കൊട്ടാരക്കര	6953
30	ചേൽമല	6765
31	കരുനാഗപ്പള്ളി	6388
32	തിരുവിതാംകോട്ട	6240
33	മുണ്ടക്കയം	5967
34	ഭൂതപ്പാണ്ടി	5381

35 ബാലരാമപുരം	5240	നെടുമങ്ങാട്	366. 47	187495
36 അച്ചൻപുത്തൂർ	5179	ചിറയിൻകീഴ്	146. 50	228069
37 വക്കല	4898	മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂർ		
38 പത്തനംതിട്ട	4840	കൊല്ലം	147. 41	304387
39 ശുചിറ്റം	4522	കരുനാഗപ്പള്ളി	88. 99	218018
40 പൂവാർ	4293	കാത്തികുപ്പള്ളി	74. 39	151393
41 കന്യാകുമാരി	4283	മാവേലിക്കര	111. 95	193659
42 തൊടുപുഴ	4472	കുന്നത്തൂർ	150. 46	144742
43 മീനച്ചൽ	3035	കൊട്ടാരക്കര	212. 74	187817
44 പാറശാല	2648	പത്തനാപുരം	414. 96	120148
45 നെടുമങ്ങാട്	2558	ചെങ്കോട്ട	129. 23	369193
46 തിരുവട്ടാർ	1926	പത്തനംതിട്ട	931. 49	198223

കൊച്ചിയിലെ

പട്ടണങ്ങളും ജനസംഖ്യയും.

1 തൃശൂർ	57524
2 മട്ടാഞ്ചേരി	53546
3 എറണാകുളം	46190
4 ഇരിങ്ങാലക്കുട	17380
5 ചിററൂർ	12732
6 തൃപ്പൂണിത്തുറ	12603
7 കുന്നംകുളം	12207
8 കൊടുങ്ങല്ലൂർ	10876
9 തത്തമംഗലം	8373
10 ഞാറത്തൂൽ	7981
11 ചാലക്കുടി	7429
12 നെന്മാറ	6791
13 വടക്കാഞ്ചേരി	5952
14 ഒല്ലൂർ	4975
15 പഴഞ്ഞി	3404

ആകെ

267816

കൊച്ചിയിലെ ഗ്രാമങ്ങൾ

273

ഗ്രാമീണജനസംഖ്യ

1155059

താലൂക്കുകൾ

ഭക്ഷിണ തിരുവിതാംകൂർ

വിസ്തീർണ്ണം ജനസംഖ്യ

ച. മ.

തോവാള	141. 84	4332
അഗസ്തിശാലം	106. 92	183655
കൽക്കുളം	228. 49	242566
വിളവങ്കോട്	166. 06	207430
നെയ്യാറ്റിൻകര	232. 96	306612
തിരുവനന്തപുരം	97. 52	287918

ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർ

ചങ്ങനാശ്ശേരി	268. 70	283126
കോട്ടയം	214. 04	281414
പൈക്കം	137. 18	174646
പറവൂർ	113. 43	207971
കുന്നത്തുനാട്	364. 66	270235
മുചാറപ്പുഴ	573. 81	225860
തൊടുപുഴ	361. 60	123175
മീനച്ചൽ	278. 49	244302
പീരുമേട്	450. 90	64599
ദേവികുളം	667. 03	64395

കൊച്ചി

കൊച്ചികണയന്നൂർ	158. 52	421863
കൊടുങ്ങല്ലൂർ	17. 51	48041
മുക്കുനാപുരം	510. 00	808224
തൃശൂർ	245. 50	293166
തലപ്പിള്ളി	256. 00	235193
ചിററൂർ	293. 75	116385

തിരുവിതാംകൂറിൽ

5 മാസത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള അരിയുണ്ടു്. 54-മൈൽ പൊടിചറക്കാത്ത റോഡും 4689-മൈൽ നല്ല റോഡുമുണ്ടു്. P. W. D. റോഡുകൾ ആകെ 5401-മൈൽ ആണു്. 99-മൈൽ റെയിൽവേ ഉണ്ടു്. മൊറോക്കു് 3.57 സെൻറ് കൃഷിഭൂമിയുണ്ടു്. 44.2 ശതമാനം ഭൂമിയും കൃഷിചെയ്യുന്നു. 60 ശതമാനം വീടുകൾ ഒന്നരണ്ടു മുറി

കർമ്മമാത്രമുള്ളവയാണ്. 88 ശതമാനം വീട്ടുകർ ഭാലയോ വൈക്കോലോ മേഞ്ഞവയാണ്. 3-ശതമാനം വീട്ടുകർക്ക് ഇഷ്ടികച്ചുമതകളും 13-ശതമാനം വീട്ടുകർക്ക് കൽച്ചുമതകളും ഉണ്ട്. 61 ശതമാനം വീട്ടുകർക്ക് മൺചുമരോ ഭാലച്ചുമരോ ആണ്.

9000 ടൺ മൽസ്യം പ്രതിവർഷം ഉണ്ടാകുന്നു. 400 0 കുടുംബക്കാർ മൽസ്യത്തൊഴിലാളികളാണ്. 3,900 ച. മ. താഴ്ന്നുറഞ്ഞ കടലുണ്ട്. 168 മൈൽ കടലോരവും. 120 ലക്ഷം ഉറപ്പികയുള്ള കടൽമത്സ്യവും 24 ലക്ഷം ഉറപ്പികക്കകായൽമത്സ്യവും ഉണ്ടാകുന്നു. 22 ലക്ഷം ഉറപ്പികയുടെ ചെമ്മീനും.

ബ്രിട്ടനിൽ 26,000 ക. യുടേയും, ജപ്പാനിൽ 16,000 ക. യുടേയും, അമേരിക്കയിൽ 14000 ക. യുടേയും, തിരുവിതാംകൂറിൽ 60,000 ക. യുടേയും, മത്സ്യം ഓരോമൈൽ കടലോരത്തിനും ലഭിക്കുന്നു.

ജനസംഖ്യയിൽ 58 ശതമാനം ഹിന്ദുക്കളും 32 ശതമാനം കൃസ്ത്യാനികളും 7 ശതമാനം മുസ്ലിംകളുമാണ്.

85 ശതമാനം മലയാളവും 14 ശതമാനം തമിഴും സംസാരിക്കുന്നു.

കൊച്ചിയിൽ

5½ മാസത്തെ ഭക്ഷണത്തിനും അരിയുണ്ട്. ജനവാസയോഗ്യമായ ഭൂമി 865 ച. മ. 75 മൈൽറെയിൽവേ, 593 മൈൽ P. W. D റോഡ് 1240 മൈൽ പഞ്ചായത്തുറോഡ്.

ഹിന്ദുക്കൾ 63.4 ശ. മാ; കൃസ്ത്യാനികൾ 28.8 ശ. മാ; മുസ്ലിം 7.7 ശ. മാ.; 91 ശതമാനം മലയാളവും 5 ശതമാനം തമിഴും സംസാരിക്കുന്നു.

—:—:—

പള്ളത്തിന്റെ കൃതികൾ.

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ ഹിന്ദുവിഴുന്ന ശബ്ദം, പൗരജ്ഞത്തിൽ കൈവാളിക്കും, വേലക്കാരുടെ വിയപ്പുള്ളികളെക്കൊണ്ട് വെള്ളിവാക്കുന്നതു്, പാവങ്ങളുടെ കണ്ണൻ, അസമതപത്തിന്റെ അന്തമിശ്വാസം, ഭാരതമാതാവിന്റെ തൂക്കിക്കളിൽ ചുറ്റികയും അരിവായ്ക്കും ഇങ്ങനെ ഹൃദയഹാരികളായ നിരവധി അദ്ധ്യായങ്ങൾ—ഒരു മഹാകവിയുടെ ഹൃദയകേദാരത്തിൽ വിളഞ്ഞ മധുരഫലങ്ങൾ—കൈരളിക്ക് ഇതാ ഒരു തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

ഈ പന്ത്രണ്ടു പുസ്തകവും രണ്ടു വാല്യമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുക.

ഓരോ വാല്യത്തിനും ൩ രൂപാ വീതം.

12 പദ്യകൃതികൾ.

1 സ്വാഗതം	0 10 0	7 രക്തവേദി	0 10 0
2 സ്വാതന്ത്ര്യഭിക്ഷ	0 10 0	8 തൊഴിൽശാലയിലേക്ക്	0 10 0
3 സത്യപ്രഭ	0 10 0	9 കാലകല്ലോലം	0 10 0
4 ഹൃദയമർമ്മരം	0 10 0	10 ഇരുട്ടിലെ വെളിച്ചം	0 10 0
5 മധുരസ്വപ്നം	0 10 0	11 ഭാരതബന്ധു	0 10 0
6 പുഷ്പവർഷം	0 10 0	12 പള്ളിവാദം	0 10 0

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

സ്വപ്നം നരകം

സ്രീകളാപുരി സേനാധിപതി ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ.

“യൗവനോജ്വലയായ സ്രീമതേ, നീ ദൈവത്തിന്റെ സ്വപ്നം: തമല്ല. മനുഷ്യന്റെ ചേതസ്സും നിന്റെ അകാരത്തെ മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാവനയിൽ തുനിച്ചെത്തുവാൻ, കവി നിന്നെ അണിയിക്കുന്നു. ചിത്രകാരൻ നിന്റെ മേനിയിൽ നിത്യസൗന്ദര്യം അർപ്പിക്കുന്നു. നിനക്കായി അലയാഴി വെൺമുത്തുകൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന പൊന്നുകൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ ചിത്രരേഖകളിൽ തിരുകിവയ്ക്കാൻ വാസനവാദികൾ അഴകുള്ള പൂക്കൾ എന്താണെന്നു ചോദിക്കുന്നു. പാതി സ്വപ്നവും പാതി നാരിയുമായ ഒരു മഹാമുക്തനാണ് നീ.”

—ദാമോദരം.

“തേനഞ്ചനലംഘകാവ്യം-
മലികിലാഹാരമല്ലം,
പാനഭോജനം നിറയെ മധു മധുരം,
ഗാനംചെയ്യും നീ പിറകിൽ
പാദപത്മങ്ങളിലായ്
കാനനമുനൈക്കെന്നാൽ
വാനവലോകം!”

—ഉമാർഖയ്യം.

“പുരുഷന്റെ വിലയേറിയ സമ്പത്തു സ്നേഹസമ്പന്നയായ ഒരു ഭാര്യയാണ്.”

—ബർട്ടൺ.

“ഈ നീണ്ടജീവിതത്തിനിടയിൽ അവർ ഒരിക്കലും എന്നെ മുഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.”
മുപ്പതുവർഷത്തെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി.

—മി. ഡിസ്റേലി.

“അന്താഃകുഴിക്കാൻ ഞാൻ സമയത്തു വീട്ടിൽ എത്തുന്നുണ്ടോ എന്നുനോക്കിക്കാൻ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ അവിടേക്കുവെണ്ടി എനിക്കുള്ളതെല്ലാം, എന്റെ

പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം എന്റെ പ്രതിഭ പോലും ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.”

—ടർജിനിയ.

പ്രിയതമയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി റോബർട്ട് ബ്രൗണിംഗ് സാഹസികിക്ക് ഇങ്ങനെ എഴുതി:—

“ഇതുവരെ ഒരു ദേവനായിട്ടല്ലേ ജീവിച്ചതെന്നു ഞാനിപ്പോൾ അലോചിച്ചുപോകുന്നു.”

“നേർപഴിയിൽ നയിക്കാനും സമാശ്വാസം നൽകാനും ജീവിതത്തിനു ചുടേറുവാനുമായി ഉൽകൃഷ്ടമായി ഒരുക്കപ്പെട്ട ഒരു പരിപൂർണ്ണസ്രീ.”

—വേർഡ്സ്വർത്ത്.

“ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ ഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്രീകൾ പുരുഷന്മാർക്കു തുല്യമല്ല. പുരുഷനെപ്പോലെ അവർ അത്യാഗ്രഹത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. പുരുഷന്മാർ ത്യാഗബലികളാണ്. മൊഴയത്തിനുവേണ്ടി അവർ തന്റെ കുടുംബത്തെപ്പോലും ത്യജിക്കും. സ്രീകൾ അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം സ്രീപുരുഷന്റെ ഒരിക്കലും പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയില്ല. അവർ സ്വാഭാവികമായി യുക്തിമഹിതയാണ്.”

—ടോറോസ്റ്റോയി.

“എങ്ങനെ ശരിക്കേയും ജീവിതഭാരം നമുനിങ്ങളോടു നൽകാൻ തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഞങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായിട്ടല്ലേ? ശ്രേഷ്ഠമാം ശ്രീമാനേതനാൾ വാഴും തന്നിക്കൊരു കൂട്ടുകാര്യം സ്രീയെക്കാണാത്ത ഭവനത്തിൽ? പുനിലാപിൻ നിറമെത്രകണ്ടുണ്ടോ പ്രേമ-

പുണ്യമാം പുരസ്കാരിതൻ പു-
ഞ്ചിമി ചേരാത്തേടം?
കാന്തിയും കലകളും പുഷ്പി-
യും സന്തുഷ്ടിയും

ശാന്തിയുമെല്ലാം ദേവഭാഷ-
യിൽ സ്പ്രിശബ്ദങ്ങൾ
അഭിമുഖ്യമായും സ്പ്രിത-
മേ വഹിക്കുന്നു

സ്പ്രിതനെ പരാശക്തി, സ-
ത്തയും ചിത്തം സ്പ്രിതൻ”

—വജ്രത്തോടും.

വിവാഹംചെയ്യുന്നതോ ചെയ്യാതിരിക്കു
ന്നതോ ഏതാണ് നല്ലതെന്ന് ഒരാൾ സോ
കൂട്ടിസിനോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ മറുപടി:—

“മണ്ടിൽ ഏതുചെയ്യാലും നിങ്ങൾ പശ്ചാ
ത്തപിക്കേണ്ടിവരും.

“നീണ്ട തലമുടിയും നിശ്ശൂന്യമായ ബു
ദ്ധിയും”

—ഷോഡനം.

“ഈ സാധുക്കൾ —അവിവാഹിതർ—
നമ്മുടെനിലയിലേക്കു താഴുന്നതു കാണുവാൻ
വിവാഹിതരായ നമുക്കുള്ള സന്തോഷം വി
ചിത്രം തന്നെ.”

—പെപ്പിസ്.

“സ്പ്രിപുരുഷന്മാർ വിവാഹിതരായി കഴി
യുന്നമെന്നുള്ളത് ഒട്ടും സ്വാഭാവികമല്ല.”

—ജോൺസൺ.

“വിവാഹം ഒരു പുഷ്പതലമല്ല. ഒരു പട
ക്കളമാണ്.”

—അർ. എൽ. സ്റ്റീവൻസൺ.

“വാണീദേവിയേയും സ്പ്രിയേയും തമ്മിൽ
രഞ്ജിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഏതെങ്കിലു
മൊന്നു തിമഞ്ഞെടുക്കയേ നിവാഹമുള്ളൂ.”

—ഫ്ളാബർട്ട്.

എന്റെ കലയിൽ ഒരു പ്രേയസിതേ
ക്കാൾ കൂടുതലായ കാര്യങ്ങളുണ്ട്.”

—മൈക്കേൽ ഏൻജലോ.

“സ്പ്രി സത്യത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവ
ൾക്കു ഏറ്റവും പരിചിതവും വിരോധവും
വിരുദ്ധവുമായിട്ടുള്ളതു സത്യമാകുന്നു. സൗ
ന്ദര്യത്തിലും വേഷവിധാനത്തിലുമാണ് അ
വളുടെ ദൃഷ്ടി.

—നീഷേ.

“ദേവതയുടെ മുഖലാവണ്യത്തോടും പി
ശാചിന്റെ ഹൃദയത്തോടും കൂടിയ ഒരു വി
ചിത്രസൃഷ്ടിയാണ് സ്പ്രി.”

—കൺഫ്യൂഷിയസ്സ്.

“നാരികൾ—നാരികൾ—

വിശ്വവിപത്തിന്റെ

നാരായണഭക്തർ—നാരകീ-
യാഗികൾ”

“മോഹിപ്പിച്ചുണ്ടു മനശ്ശാന്തി-
യെങ്കിലോ

മോഹിനിമാരിൽ നിന്നോടി
യൊളിക്കുവിൻ”

“വിശ്വസിച്ച് ഓരോ മൃഗത്തി-
നെ, പ്ലാസില്ല

വിഭ്രമമേകുമീ സ്പ്രിയംമൃഗത്തിനെ”

“സല്പത്തിനേക്കാൾ വിഷ-
മയം, നിർദ്വയം

ദൃഷ്ടസമ്പന്നമടുക്കുന്നതിനെ”

—ചങ്ങമ്പുഴ.

“നാരിയും പോരെന്നാകിലവളിൽ
പററിക്കൂട്ടം

സാരിയുംചേർന്നാൽ പിന്നെപ്പുരുഷൻ
ചുറ്റിപ്പോകും.

—വെണ്ണിക്കുളം.

കവിതാമഞ്ജരി

രണ്ടാം ഭാഗം

വില രൂപാ ൧

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

പുലിയന്തർ എസ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.

മീനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്पर्ശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴുകവിതയുണ്ടു്.

മാദർ ഏബ്രഹാം വടക്കത്തിൽ അവർകളുടെ, പ്രൌഢവും വിമർന്നപരവുമായ അവതാരിക പഠിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

ധാരാവാഹിനിയായ വാക്പ്രസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, മോഹനമായ ഭാവന, നവനവോല്ലേഖങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈദഗ്ദ്ധീരീതി, ആകർഷകങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ; നിരൂപകശിഖാമണിയായ അവതാരകൻ പറയുന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കുകതന്നെ. ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ കവി ഹൃദയത്തിൽ ഓളംതല്ലിയ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ മൂർത്തിരൂപങ്ങളാണു് 'കവിതാമഞ്ജരി'യുടെ ഈ ഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന 10 ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശാഭിമാനം, ആപ്തസംസ്കാരത്തോടുള്ള അഭിവ്രാമഭക്തി, പ്രകൃതിവിലാസദർശനമാത്രയിലുള്ളവാകുന്ന ആഹ്ലാദം, അമേയമായ ഭൂതാനുകമ്പ, അചഞ്ചലമായ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ കവിഹൃദയത്തെ ചലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വികാരങ്ങളുടെ സന്ദർഭാനുസാരണയുള്ള ചിത്രങ്ങളാണു് ഓരോ കവിതയിലും ആണിയായി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. കവിയുടെ ഔചിത്യബുദ്ധി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാവനയും ആഴിയിലെ തരംഗപരമ്പരയോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇതരകൃതികൾ

ചന്ദ്രാപ്രസ്ഥിലെ സുന്ദരമായ അച്ചടി!		കമനീയമായ കവർ!	
1 ശ്രീവിഷ്ണുപാദാഭികേശാന്തവർണ്ണന	6	ലേഖനമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	2 രൂ
സ്തോത്രം (വ്യാഖ്യാനം)	1 രൂ	ഭീലീപൻ	8 ണ
2 കവിതാമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം	8 ണ	ശിവരാത്രിയുത്സവം (തുള്ളൽ)	6 ണ
3 രാജഭക്തി (കവിതാസമാഹാരം)	1 രൂ	9 ബോധനമാലിക 1-ാംഭാഗം	8 ണ
4 അഞ്ജലി (കൃഷ്ണാവതാരസംഗ്രഹം)	1 രൂ	10 ഭക്തദീപിക	
5 സുലോചന (ഗദ്യകാവ്യം)	1 രൂ	(ഒരു നിരൂപണം)	4 ണ
പുലിയന്തർ ബുക്സ് ഹൌസ്		മാനേജർ.	

A. O. & P. O. പാല

ചന്ദ്രാപ്രസ്ഥ്,

ബ്രാഞ്ച്—തൊടുപുഴ.

പാല, തിരുവനന്തപുരം.

* പ്രതികാരം.

(പി. അർ. പി.)

ഭൃഷ്ടന്മാർ ചെയ്തിടും തെറ്റു-
ചെറുമേയവർ കണ്ടിടാ,
തിന്മയാമക്കൊട്ടും തീയി-
ലവർ താനേ ദഹിച്ചിടും.

1

മാജകോപ മിടിത്തീയാൽ
ശേഹനഷ്ടമപശ്രുതി,
വിത്തഹാനി, യുമത്രേയി-
പ്പത്തുകൂട്ടം വിപത്തുകൾ.

4

(യുഗ്മകം)

നിർദ്ദോഷശീലമായോമെ-
ദുണ്ഡിച്ചീടുകിലേവനും
പത്തന ത്വത്തിലൊന്നിന്നു
പാത്രമായ് വരുമോക്കണം.

2

ദ്രോഹം പുലർത്തിടും നീച-
നീചന്മാരങ്ങൊട്ടങ്ങിലും,
അതിയാതന കൈക്കൊൾവാ-
നവർ വീണ്ടും ജനിച്ചിടും.

5

ഉഗ്രവേദന, യുറോർത്തൻ-
നാശ, മസ്തസ്ഥ ചിത്തകൾ,
അപ്രതീക്ഷിത നിർഭാഗ്യം;
കായപീഡ, മഹാഗദം,

3

(* ധർമ്മപദം.)

“ശരീരമാദ്യം വലുധർമ്മസാധനം.”

ഒരിക്കലും ഭേദപ്പെടുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു നിരാശക്കുണ്ടിൽ അകപ്പെട്ടു ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന അനേകം രോഗികൾ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം ഉപയോഗിച്ചു അരോഗ്യവും ആയുസ്സും വലിച്ചുവരായികരതലാമലകംപോലെ വെളിവായിരിക്കുന്നു.

‘ജീവരക്ഷാമൃതം’ എന്ന ആനന്ദകസുമാകരലേഹ്യം:—അമൃതസഞ്ജീവി നിപോലേ ഫലം നൽകുന്നതു്. 20 തോലാ അടങ്ങിയ ഡപ്പിക്ക് വില രൂ. 3.

ഗുരുക്ഷലാന്തകൻ:—ഈ യേക്കരവ്യാധിക്ക് കൃത്യം പറയുന്ന ഒരു ദിവ്യ യോഗം (2 അഴ്ച ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.) ഡപ്പി ഒന്നുക്ക് വില രൂ. 3.

കാസശ്വാസസംഹാരി:—അശ്വതുകരമായ ഫലസിലിയുള്ളതു്.

വില ഡപ്പി ഒന്നുക്ക് രൂ. 3.

ഞങ്ങളുടെ പുതിയ ക്യാററ് ലാഗിൻ്റെ ആവശ്യപ്പെടുക:—

മദ്രാസ് ജീവരക്ഷാമണിവൈദ്യശാല,

മെയിൻറോഡ്—കൊല്ലം.

ആ സംഗ്രഹം.

(ചെന്നിത്തല കൃഷ്ണയ്യർ.)

എന്റെ 'കവിതമാല' (പ്രഥമഭാഗം) യിൽ, ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാന്റെ ഒരു കൃതിയായ 'സായാഹ്നത്തിലെ ഏകാന്തയാത്ര'യിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നു പദ്യങ്ങൾ ശ്രീമതി മേരിജോൺ തോട്ടത്തിന്റെ 'ശീതാവലി' എന്ന കാവിതാസമാഹാരഗ്രന്ഥത്തിലെ "സായാഹ്നത്തിലെ ഏകാന്തയാത്ര" എന്ന കവിതാവണ്ഡത്തിൽ അന്തർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായെന്നു മിഥുനം ൧൯൪൪ "വിദ്യാഭിഖ്യാനി"യിൽ ഗ്രന്ഥാവലോകന ചട്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇത് എങ്ങനെയൊരു സംഭവിച്ചതെന്ന് ഛായാചിത്രം കണ്ടെത്തുവാൻ എന്റെ കടമയാണല്ലോ. പോരെയെങ്കിൽ, നിരൂപകൻ ഇതിനു മറുപടി എന്തിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്.

കോയിത്തമ്പുരാൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് "സായാഹ്നത്തിലെ ഏകാന്തയാത്ര" എന്നൊരു ഖണ്ഡകൃതി താൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുകയും, എന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച അതിൽനിന്ന് ഏതാനും പദ്യങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തമ്പുരാൻ യശശ്ശമീരനായതിന്റെശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കൃതികൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു കൈയെഴുത്തുപ്രതി എനിക്കു ലഭിക്കുന്നതിനിടയായി. അതിൽ "സായാഹ്നത്തിലെ ഏകാന്തയാത്ര" എന്ന ശീഷകത്തിൽ ഏതാ

നും പദ്യങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മൂന്നെണ്ണമാണ് ഞാൻ എന്റെ "കവിതമാല"യിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്തുത ഖണ്ഡകൃതി വായിച്ചപ്പോൾ, തമ്പുരാൻ എന്ന ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ച പദ്യങ്ങൾ എന്റെ സ്മരണയിൽ പരാതെയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഈ മൂന്നു പദ്യങ്ങൾ അനുകൂലപ്രതികരണങ്ങളോടുകൂടി എന്ന് ആലോചിക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്നിങ്ങനെ നേരിട്ടില്ല. പോരെയെങ്കിൽ, മഹാകവി ഉള്ളൂർ, "കവിതമാല" കൂലകൃഷ്ണമായി പരിശോധിച്ചതാണ്. തമ്പുരാന്റെ ഒരു സാഹിത്യചിത്രവും, "കവിതമാല"യുടേയും "ശീതാവലി"യുടേയും അവതാരികാകാരണം ചെയ്ത അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത പദ്യങ്ങളുടെ കർത്തൃത്വത്തെപ്പറ്റി സംശയിക്കുന്നില്ല. "കോയിത്തമ്പുരാൻ ദീപാവലി നായിട്ടു കറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അപവാദിച്ചതാകാനിടയില്ലെന്നും, അനുഗ്രഹീതകവചിത്രിയായ മേരിജോൺ തോട്ടം കോയിത്തമ്പുരാൻനിന്ന് പകർത്തിയതാണെന്നു വിശ്വസിക്കാനും പ്രയാസമാണെന്നും" നിരൂപകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെ ഇതു സംഭവിച്ചു? എങ്ങനെയെങ്കിലങ്ങനെ അവട്ടെ!

മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ്, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള
എല്ലാത്തരം അച്ചടിജോലികളും
 ആദായനിരക്കിൽ ആകർഷകമായ രീതിയിൽ
കൃത്യസമയത്തു് ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

മാനേജർ, വി. വി. പ്രൈം, കൊല്ലം.

കലയും മനുഷ്യനും.

(ശ്രീ, തോട്ടപ്പള്ളി കെ. പി. മോനാൻ.)

“കല;” ഒരു സുലളിതപദം; ആശയഗാംഭീര്യവും, സൗന്ദര്യസമ്പന്നവും, ശ്രവണമധുരവും ആണത്! കലാമയവും കലാകോമളവും ആണ് പ്രപഞ്ചം. മാനവസമുദായത്തിലും, മൃഗവർഗ്ഗത്തിലും, മലർവാടിയിലും, പർവ്വതങ്ങളിലും, ഗിരിനിരകളിലും, വാമിയിക്കുള്ളിലും, അഞ്ചാലിയിലും കാണാം കലയുടെ വിലാസം. മനുഷ്യൻ സദാ കലാപ്രതനാൻ.

പക്ഷെ, മനുഷ്യന്റെയും കലാപ്രതനമല്ല. കല നേരേകാണാനും, ആസ്വദിക്കാനും, ആനന്ദിക്കാനും എല്ലാവർക്കും ആകുന്നില്ല. മനുഷ്യനെ അവന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന സുന്ദരവീഥിയാണ് കല. കലയെ കളിയാക്കുന്നവർ കളിയിലും കലയുണ്ടെന്നറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ കളിയല്ല കല എന്നുള്ളതും ഓർക്കണം.

പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മാത്രം ആർക്കും കല കാണുവാൻ—അതിൽ മുഴുകുവാൻ കഴിയല്ല. അകംകണ്ണു തെളിഞ്ഞവർക്കേ കല ദർശനീയമാകയുള്ളൂ. അവർക്കേ അതാസ്വദിപ്പാനും, അതിൽ ലയിപ്പാനും ഭാഗ്യമാകുന്നുള്ളൂ. കേവലം സ്വപ്നമായ വീക്ഷണങ്ങൾക്കും, ഭൗതികമായ വിചാരങ്ങൾക്കും, കർശമായ വിചാരങ്ങൾക്കും വിധേയമല്ല—കല. സൂക്ഷ്മതയായ—അഭേദമായ—ദിവ്യമായ മെലസ്ഥയിലാണ് കല നിലകൊള്ളുന്നത്. അതിന്റെ സ്വരൂപവും സ്വഭാവവും വണ്ണനാതിതമാണ്. എന്നാൽ അതു ലളിതകോമളവുമത്രേ. കോമളതയായ ചിന്തകളോടും, മൃദലമായ വിചാരങ്ങളോടും, കൂടി അഭേദമായും, സൂക്ഷ്മതയായും നിമിഷിക്കുന്ന മഹത്തുക്കൾക്കേ—സഹൃദയർക്കേ—സൂക്ഷമാരകലയുടെ ആത്മീയതയായ സുഖത്തിൽ നിർവൃതി അടയുവാൻ തരമാവുള്ള അവരാണ് കലയുടെ—വിശദപ്രമതിന്റെ—സത്യത്തിന്റെ—സന്ദേശവാഹകർ! അവ

രാണ് കലാവഞ്ചാലർ; സൗന്ദര്യമാധുർ; പ്രതിഭാസമ്പന്നർ; അഥവാ—സത്യജ്ഞാനികൾ.

ഇപ്രകാരം, ലളിതകലകളാകുന്ന കോവേണിപതി ഒരു കൂട്ടർ ജീവിതസൗധത്തിന്റെ അത്യുന്നതപദവിയിൽ എത്തി സുഖിക്കുമ്പോൾ, ഇതരർ അതിന്റെ അടിനിലയിൽ തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് അമ്പരക്കുന്നു; സർവ്വഭാസുഖത്തിന്നുവേണ്ടി ദുഃഖിക്കുന്നു! എന്തുകൊണ്ട്? അവർ കലാമാധകരല്ല. അവർ സ്വാർത്ഥതയുടെ ആഹ്വാനങ്ങൾക്കു വശം വദായിച്ച് പുറത്തു ഇളകിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളും വീക്ഷണങ്ങളും എല്ലാം, കേവലം പ്രാപഞ്ചികം—അസുന്ദരം. സ്വാർത്ഥമെങ്കിലും, അവർ—അവരെ അറിയുന്നില്ല! ചൈതന്യത്തിന്റെ അനുഭൂതി അവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്നില്ല; ആത്മാർത്ഥത—അവർക്ക് ഇല്ല—ഇല്ല. അവരുണ്ടോ ചൈതന്യ പ്രകൃതിയായ സുന്ദരകലയെ കാണുന്നു? അതു കൈവരത്തുവാൻ വേണ്ടി അവർ മുതിരുന്നതുമില്ല. സൂക്ഷ്മപ്രഭാവകനത്തിനു അവർ അശക്തരാണ്. അവരുടെ അന്തർനയനങ്ങൾ മുകളീകൃതവും അധോമുഖവുമായിരിക്കുന്നു. അവയെ സമുദ്ധരിച്ച് പ്രവൃത്തിമാക്കുന്നതിനുള്ള ദിവ്യപ്രചോദനം അനായാസേന ലഭിക്കണം അവർക്ക്. അതിനുള്ള പ്രധാനമാർഗ്ഗം സംസ്കൃതാശയമായ സുഹൃദ്യനങ്ങളുടെ—സഹൃദയമായ സ്നേഹിതരുടെ—നിരന്തരമായ സമ്പർക്കമാണ്. ഈ സഹൃദയരുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്താൽ—അവരുടെ അന്തഃശക്തിയുടെ പ്രേരണയാൽ—അതിന്റെ ദിവ്യമായ ബഹിർസ്ഫുരണത്താൽ മറുത്തുവരിൽ നിഷ്പ്രഭമായിക്കിടക്കുന്ന പ്രതിഭ തട്ടിയുണർത്തപ്പെടുന്നു; ഉൽകൃഷ്ടമായ ചിന്തകൾക്ക് അവർ പ്രചോദിതരായി ദുഃഖിക്കുന്നു. ക്രമേണ അവരുടെ ചിന്ത അസുന്ദരങ്ങളായ സ്വപ്രകൃതികളിൽ

നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറി സന്ദർഭമായ ഭാവനാ ലോകത്തിലേക്കുതന്നെ. മൃഗലവികാരങ്ങൾക്കു ധീനമായിത്തീരുന്നു അവർ; ആത്മസത്തയെക്കുറിച്ചൊരു ബോധം അവർക്കുണ്ടാകുന്നു; പ്രതിഭയുടെ കതിരുകൾ അവരിൽ പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. അവർ കലാവബോധം കലയുടെ ഗുണഭോക്താക്കളും ആയി ഭവിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ അവർ സംഗീതം, സാഹിത്യം, ശില്പം, ചിത്രം എന്നീ കലാവിശേഷങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുവാനും, ആദരിക്കുവാനും, സ്വായത്തമാക്കുവാനും മുതിരുന്നു.

ഈ കലാവിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഒരുവൻ സ്വാധീനമാകുന്നു എങ്കിൽ അത് അവന്റെ ആത്മീയമായ വളർച്ചയുടെ ഒരു ലക്ഷണമായും ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും സംസ്കാരത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി അതിനെ എപ്പോഴും എണ്ണാവതല്ല. എന്തെന്നാൽ ആത്മനിയന്ത്രണം പരിശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കലാകാരന്മാർ പലപ്പോഴും വഴി പിഴച്ച് അവമതിക്കും അധഃപതനത്തിനും ഇടയായി ഭവിക്കുന്നതും നമുക്കനുഭവമാണല്ലോ. പക്ഷെ, സംസ്കാരത്തിന്റെ സങ്കേതവുമാണ് കല എന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സൂക്ഷ്മമായ സ്വാധീനമായിട്ടുള്ളവർ അതിന്റെ സാംസ്കാരികമായ മൂല്യത്തിന്റെ അവകാശികളുംകൂടി ആണെന്നു ഞ്ഞു അതി

നെ കൈവെടിയാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. തദ്വിധേന സ്വയം ഉയരുന്നതോടൊപ്പം അന്യരേ ഉയർത്തുന്നതിനും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ് കലാകാരന്റെ ധർമ്മം. മനുഷ്യപുരോഗതിക്കു പ്രേരകമായിരിക്കണം കല. മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ ഉന്നമനം ആയിരിക്കണം അതിന്റെ പ്രധാനലക്ഷ്യം. ഇഹത്തിലെ സർവ്വദുരിതാശ്വാസങ്ങൾക്കും, അസമത്വപരിഹാരത്തിനും, പരത്തിലെ പരമാനന്ദപ്രാപ്തിക്കും നിദാനമായിരിക്കണം കല. അതിന്നനുഗുണമായ പ്രചാരനം ജനതയ്ക്കു കലമുഖേന ലഭ്യമാകണം. കലാസ്വാദനത്തോടുകൂടി അതിന്റെ സാംസ്കാരിക മൂല്യവും അനുഭവിക്കാറാകണം ആരും. ദേശീയത്വത്തിന്റെ കാഹളം മുഴക്കുന്നവയായിരിക്കണം കാര്യസംഗീതാദി സർവ്വകലകളും. സമത്വസന്ദർഭമായ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതികൾക്കു പ്രചാരനം നൽകുന്നവയായിരിക്കണം കല. ചുരുക്കത്തിൽ, കല മനുഷ്യനെ, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മുടിച്ചുടിച്ചു വിജയിപ്പിക്കുമാറാകണം; അവനില്ക്കുള്ള ചൈതന്യത്തെ ഉന്നതകയും, പുലർത്തുകയും പ്രസരിപ്പിക്കുകയും അല്ല—അതിനെ അതിന്റെ കേന്ദ്രകോടിയിൽ ലയിപ്പിച്ചു അവനെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകണം. അതു “കല;” മനുഷ്യനുള്ള “കല!!”

ഹിന്ദിപ്രേമികളുടെ സുവർണ്ണാപസരം

ഹൈസ്കൂൾ പരീക്ഷകളിലും സർവ്വവിദ്യാലയങ്ങളിലും പ്രശസ്തപിണ്ഡനേടുവാൻ പഠനിയ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം.

ഹിന്ദിരചനാമിത്രം.

വില—1 ക. 4 ണ.

നല്ല മലയാളത്തിലുള്ള വിവരണം, അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളം അദ്ധ്യായങ്ങൾ പഞ്ചളിക്കു പരീക്ഷാഭാഗ്യങ്ങൾ:—

N. E. വിശ്വനാഥയ്യർ B. O. L.

ഹിന്ദിപ്രൊഫസർ,

ശ്രീനാരായണ കോളേജ്—കൊല്ലം.

ഗ്രന്ഥാവലോകന സമ്പ്രദായം.

(ആർ. മാധവശ്ശെ, തുറവൂർ)

ഏതാണ്ട് ഒന്നരപുഴുപട്ടക്കാലത്തിനുമുൻപ് വെക്കത്തുവെച്ച് സമ്മളിച്ച സന്മാർഗ്ഗപോഷിണിസഭക ഒരു ധർമ്മായോഗത്തിൽ പ്രാസംഗികനായിരുന്ന ഡി. പത്മനാഭൻ്ണി അവർക്കു ഭാഷാഭിമാനികളുടെ മുമ്പാകെ ഒരുഭൂതമന ഹാജരാക്കി. സാഹിത്യത്തെ ദൃഷ്ടിപ്പെടുന്ന ദുർഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പകർപ്പവകാശം വിലയ്ക്കുപാങ്ങി ആ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ കൈയെഴുത്തുകോമികളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സകലപ്രതികളും ശേഖരിച്ച് നശിപ്പിച്ചുകളയുക എന്ന ഏകജോലി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രമായി ഒരു കമ്പനി രൂപവൽക്കരിച്ച് പ്രവർത്തനം നടത്തണമെന്നും അങ്ങിനെ ദുർഗ്രന്ഥങ്ങൾമൂലം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ നീക്കംചെയ്യണമെന്നും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചത്. ആ യോഗത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷംവഹിച്ച മഹാകവി ഉള്ളൂർ അവർക്കു ഉപസംഹാര പ്രസംഗമദ്ധ്യേ ഈ അഭ്യർത്ഥനയെ ചരാമശിക്ഷയും ഇങ്ങിനെ ഒരു കമ്പനി ആവശ്യമില്ലെന്നും ആ ജോലികാലം തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അഭ്യർത്ഥനയിലും പ്രസ്താവനയിലും നിന്ന് ചില സംഗതികൾ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഭാഷാസാഹിത്യത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്താത്ത കവിധത്തിൽ അസംഖ്യം ദുർഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളാകയും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നൊരു വശം. അങ്ങനെയുള്ള ദുഷ്കൃതികൾ സ്വയമേവ അകാലചരമമടഞ്ഞുകൊള്ളുമെന്നും അങ്ങനെ സാഹിത്യത്തിന്റെ ബാധ ഒഴിഞ്ഞുകൊള്ളുമെന്നും ഉള്ളത് മറുവശം. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും അന്നും ഇന്നും എന്നും ശരിയായിരിക്കാതെന്നു ചെയ്യും. എന്നാൽ മറെറൊരു കാര്യം ഇക്കൂട്ടത്തിൽ വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല.

ദുഷ്കൃതികൾക്കു വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ ആയുസ്സുണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്നിരുന്നാലും ആ ചുരുങ്ങിയ ആയുസ്സിനുള്ളിൽ അന്യുവാഹമായ പ്രചാരമാണ് ആ അല്ലപ്രാണികൾക്കുണ്ടാകുന്നത് എന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കാവതല്ല. ആ ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടുതന്നെ അവ തങ്ങളുടെ വിഷശക്തി മുഴുവൻ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കുത്തിവെച്ചുകളയുന്നു. അതിനുശേഷം അവിമേണ അവ നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേവേ ഇതായിരിക്കെ “കാലംതന്നെ അവയെ നശിപ്പിച്ചുകൊള്ളും” എന്നു സമാധാനിച്ച് ആശ്വാസമടയുന്നത് ശരിയായിരിക്കുമോ?

സാഹിത്യരസാസ്വാദനത്തിൽ പടുതപമേറുന്നവർ ജനസംഖ്യയിൽ ഒരു ചെറിയ അംശം മാത്രമേ ഉണ്ടാവൂ. അവർക്കു സൽഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ദുർഗ്രന്ഥങ്ങളെയും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കാൻ എളുപ്പത്തിൽ കഴിയും. ജനസാമാന്യത്തിന് ഈ ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ദുഷ്കൃതികളെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ വിരതുളള ചില വ്യാപാരികളുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ട് ഈ സാമാന്യജനങ്ങൾ മേൽ വിവരിച്ച അല്ലപ്രാണികൾക്കു അത്യധികമായ പ്രചാരമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. അതിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ കാര്യമില്ല. അവർ അജ്ഞതകൊണ്ടു അങ്ങിനെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. ആ അബദ്ധത്തിൽനിന്നും ജനസാമാന്യത്തെ പിന്തിരിപ്പിച്ച് അവരെ നേർവഴിയിൽ കൂടി നയിക്കേണ്ടത് സാഹിത്യരസാസ്വാദനപടുക്കളുടെ കടമയാണ്. ദുഷ്കൃതികളുടെ പ്രചരണം വേണ്ടവിധത്തിൽ തടയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഇക്കൂട്ടരുടെ അലസതയെ മാത്രമാണുതാനും. കൃത്യാന്തര പരതന്ത്രത്തിൽപ്പെട്ട വല

ചിരഞ്ജീവി.

(തിരുവല്ല- എൻ. കേശവപിള്ള)

ജീവിതം യേത്തിന്റെ
 നിഴലാണോക്കുന്താറും
 പൂവുപോൽ വിറകൊറുംക-
 യാണതിന്നന്തസ്സാരം
 കേവലമൊരു തൂ-
 വെങ്ങാനും തലപൊക്കി-
 പോവുകിലഴചിന്റെ
 പേക്കരങ്ങാണീമർച്ചൻ,
 വാനവും വാരാശിയു-
 മൊന്നുപോൽസ്വന്തംശാസ്ത്ര-
 വാസനാ വ്യാപാരത്താൽ
 കൈയൊതുക്കിയ വമ്പൻ
 നേമിയ കാരൊന്നെങ്ങൻ
 വീശിയാൽ—ഒരു തുള്ളി

നീമിനാൽ തലയൊടു—
 തണുക്കാനിടയായാൽ
 ആലിലയ്ക്കൊപ്പം വിറ-
 കൊറുംകയായ്, കമിഞ്ചുമ്പിൻ-
 താളുപോൽ നെടുമ്പാടെ
 തളൻ കിടക്കയായ്!
 മോഹം!—ഈ വിശ്വാസത്തെ
 അൻ കീഴിലാക്കാനുള്ള
 ദാഹം!—ഹ! മർച്ചൻ മർച്ച-
 ന, ലളിതം 'ഭൂമി'മാത്രം
 നിമിഷത്തിലെച്ചിരം-
 ജീവിയായ് കൂത്താടുന്ന-
 കൃമിയും മർച്ചൻ സ്വന്തം
 സത്യത്തെ കണ്ടെത്തുകിൽ.

യെന്ന സാമാന്യജനങ്ങൾ പലപ്പോഴും പല
 കാര്യങ്ങളിലും അഭിജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായ
 ങ്ങളെ അതുപോലെ ആദരിച്ചു സമീകര
 യാണ് ചെയ്യാറുള്ളത്. ഗ്രന്ഥപരായണ
 വിഷയത്തിലും ഈതത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെ
 ടുന്നു. അറിവുള്ളവർ ഒരു പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി
 നല്ല അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ ആ പുസ്തകം
 നല്ലതെന്നുതന്നെ സാമാന്യക്കാർ ഗണിക്ക
 ന്നു. അവൻ അതിനെ ആദരിക്കുകയും ചെ
 യ്യുന്നു. നേരേമറിച്ചാണ് അഭിജ്ഞാഭിപ്രായ
 മെങ്കിൽ ഫലവും അതേപി തന്നെ. ഈ
 തത്വം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഒരു
 ഗ്രന്ഥത്തിന് ഭീഷ്മായുസ്സോ അല്ലായുസ്സോ
 ഉണ്ടാകുന്നതിന് പ്രധാനകാരണക്കാരായി
 രിക്കുന്നത് അഭിപ്രായമെഴുത്തുകാരാണെന്നു
 കാണാം. ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിരൂ
 പകന്മാരാണ് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ “തലയിലെഴു
 ത്ത” കുറിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതിനു സം
 ശയമില്ല.

ഭാഷാഗദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ പിതാവായി
 ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട കേരളകാളിദാസൻ തിരു
 മേനി, എഴുതിയെഴുതിയും കുറച്ചുകൊ
 പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കാണ
 ന്നെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു എ

ന്നും, അഭിപ്രായാത്മകമായി സമീപിക്കുന്ന
 വരെല്ലാം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വിട്ടുവാൻ
 തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നത്
 എന്നും, അതിന്റെഫലമായി കുറഞ്ഞൊരു
 കാലത്തിനുള്ളിൽ അസംഖ്യം പുസ്തകങ്ങൾ
 പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായിത്തീർന്നു എന്നും ഉള്ള
 ത്ത് സർവ്വചിന്തിതമാണല്ലോ. എന്നാൽ അവി
 ട്തെ ആ സമ്പന്നസ്ഥിനെ പല എഴുത്തുകാ
 രും തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും എന്തെങ്കിലുമൊ
 ക്കെ എഴുതിക്കൂട്ടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ,
 പേരിൽ കൊതിയുള്ള പലരും ഉദ്യുക്തരായു
 കയും ഉണ്ടായി. ഈ ‘ഇരമ്പിപ്പാച്ചിലി’ന്
 അല്ലമൊരു ശമനം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തത് ശ്രീ
 മാൻ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളായിരു
 ന്നു. ദുഷ്കൃതികളെ കുറിനമായി അധികേഷ
 പിടുന്നതിൽ അദ്ദേഹം യാതൊരു ഭാഷി
 ബുവും കാണിച്ചില്ല. തന്മൂലം അവസ്ഥി
 തന്മാരായ പല എഴുത്തുകാരും തിരശ്ശീലയ്ക്കു
 ള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നു.
 ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടേയും എ
 ള്ള പെരുക്കാനും കുറയ്ക്കാനും നിരൂപകന്മാ
 ര്ക്ക് സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഈ അനുഭവം
 അത്യന്തമമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

(തുടരും)

ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

അമ്മായിഅമ്മ. 0-4-0

മരുമകളെ ഏല്പുവിയത്തിലും ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന അമ്മായിഅമ്മയും ആ വധുവരന്മാർ അനുഭവിക്കുന്ന യാത്രകളെ വിവരിക്കുന്ന നോവൽ.

അപരാധിനി. 0-4-0

അവലയുടെ ചാലത്തും വിടന്റെ കടിലത്തും ചേരയ്ക്കും മുണ്ടല്ലം സംഭവിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു നോവൽ.

അശ്രുധാര. 1-0-0

റൂതോലക്കളെ ബാഷ്പാകലരാക്കുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങളടങ്ങിയ അഞ്ചു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം.

അറബുജം. 0-3-0

ജീവിതനൈരന്ദ്യംപൂണ്ട ഒരു പ്രേമിയുടെ ആത്മകഥ.

മലബാറിവിലെ ഭൂതം. 0-10-0

പ്രസിദ്ധനായ ഹഡ്ഗൽവാലസിന്റെ ഒരു ഡിറക്ടറീവ് നോവലിന്റെ പരിഭാഷ.

പ്രേമമുദ്ര. 0-6-0

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരുടെ ഇടയിലും പ്രേമപാലപ്പങ്ങൾ ധാരാളമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു പരമരസികൻ നോവൽ.

ലീലാഞ്ജലി. 1-4-0

ശ്രീ: കമകർ ലീലാഞ്ജലിയുടെ ഏഴു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം.

കഥാകുസുമങ്ങൾ. 0-8-0

ശ്രീമതി സാബ്ബകുമാരിദേവിയുടെ സുപ്രസിദ്ധ കഥകളുടെ പരിഭാഷ.

ബാലാരാമം. 0-3-0

കുട്ടികൾക്കുള്ള കഥകൾ. വണ്ണപിത്രങ്ങൾസമിതം. ആക്ഷേപമായ പുറംചട്ട. ബാലസാഹിത്യശാഖയിൽ മികച്ച ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം.

പാദമുദ്രകൾ. 0-8-0

മഹാത്മജിയുടെ അന്ത്യകാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ വയലാർ രാമദാമയുടെ കവിതകൾസമാഹാരം.

മഹാത്മജി. 0-10-0

ആത്മകഥാകഥനത്തെ ആധാരമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതചരിത്രകാവ്യം.

ജാലവിദ്യകൾ. 0-8-0

പരിഷയും പ്രായോഗികയും രസിക്കയും രസപ്പിക്കയും ചെയ്ത പഠന വിദ്യകൾ. ചിത്രങ്ങൾസമിതം ആകും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാം.

കളികൾ. 0-4-0

കുട്ടികൾക്കു വ്യാഖ്യാനത്തിനും വിനോദത്തിനും പഠനയുക്തമായ കളികളെപ്പറ്റി ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചിത്രകഥാവലി (മൂന്നാംഭാഗം) 0-9-0

കുട്ടികൾക്കുള്ള ചെറുകഥകൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥാവലി. പഴയതും പുതിയതുമായ പല കഥകൾ.

ആത്മാവും മോക്ഷവും. 0-4-0

ആത്മാവിന്റെ അനുഭവരസവും മോക്ഷസന്തോഷത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഉന്നതഗ്രന്ഥം.

സ്വയംസുഖം. 0-4-0

സ്വയം പരിപാലനം മാത്രം സമ്പൂർണ്ണമായ പ്രവൃത്തിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന മരഗ്രന്ഥം.

സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തം. 0-4-0

മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഒരു ഉത്കൃഷ്ട കവിത.

ഗാന്ധിജയന്തി. 0-14-0

മഹാത്മജിയുടെ മഹനീയാഭാവങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഗദ്യനാടകം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനരീതി.

മാതൃകാക്ഷരമാല 0-4-0

ശ്രീകൃഷ്ണസ്തോത്രപാഠങ്ങളായ സ്തോത്രങ്ങൾ—വ്യാഖ്യാനസഹിതം.

വേദവ്യാസൻ. 0-4-0

കൃഷ്ണഭഗവാന്റെ ജീവിതത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി വിശദീകരിക്കുന്ന രചിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥം.

സമകരണഭീഷിക. 0-12-0

സമകരണസംഘപ്രവർത്തനങ്ങൾ അവലോകനം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഏഴു കാര്യങ്ങളെയും വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യ സമകരണഗ്രന്ഥം.

വാസ്തവസമാധി. 0-4-0

സമകരണസംഘങ്ങളിലെ വാസ്തവസമാധിപ്പെറ്റി കലകൾക്കായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സമകരണസംഘങ്ങൾ. 0-4-0

നിരുവിരാമകൃതിയിലെ സമകരണസംഘങ്ങളുടെ നിലയെപ്പറ്റി ഇതിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സമകരണപ്രവേശിക. 0-10-0

സമകരണസംഘങ്ങളിലെ ഭാഗികഭാഗങ്ങളെയും അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുക, നീക്കുക മുതലായതിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ട നടപടികളെയും വിശദീകരിക്കുന്നു.

സാരസ്വതചരിത്രം. 0-8-0

അസംഖ്യം രേഖകൾ പരശോധിച്ചു തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം.

ചന്ദ്രാവർണ്ണം. 0-2-0

ശ്രീനാരായണഗണേശചന്ദ്രാവർണ്ണകളുടെ കവിതകൾ.

മരണനേരം പുസ്തകങ്ങൾ വില്പനയ്ക്കു്. ക്യാറന്റലിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു് വായനശാലകൾക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും നല്ല കമ്മീഷൻ അനുവദിക്കുന്നതാണ്.

മാനേജർ, ശ്രീ: നരസിംഹപിള്ളാസം ബുക്കഡിപ്പോ,
റൂറൂർ A O കബിയരോട് P. O.

സ്രീയിൽകാണുന്ന ആകർഷണം.

(മതിൽഭാഗം ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള)

സ്രീകളിൽകാണുന്ന ആകർഷണം ലോകത്തിന്റെ അഭികാലംമുതൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അനന്തകാലംവരെ നിലനില്ക്കുന്നതുമായ ഒരു അനശ്വരസത്യം മാത്രമാണെന്നുള്ളതിന് ചരിത്രത്തിന്റെ മങ്ങിയവശങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകസംസ്കാരം അതിനു തെളിവാണ്. ഹൃദയമായ ആകാശവും അതിനടിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രകൃതിയും ഈ പരമാർത്ഥത്തെ മനമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത മഹസ്വം മഹസ്വമായി സ്ഥിതിചെയ്യുവാൻ വടിക്കുന്നതിലാണ് യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സ്രീലോകത്തിന്റെ ആകർഷണത്തിന് വശീകൃതരായ പുരുഷന്മാർ കന്തശക്തിയാൽ ലൗഹവണ്ഡമെന്നപോലെ വ്യാകുലരായിട്ടും, ഈ മഹസ്വത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നതിനു ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടും അവർക്ക്, ഈ ആകർഷണം നാമിയിൽ എവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നും എന്തിനാണ് ഈ മാദകത ജീവിതവും ഉല്പാസവുമായിത്തീരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

നാമി, മമണി ആദിയായി സ്രീപത്നായ വാചികളായ എല്ലാശബ്ദങ്ങളും നിവ്വചനാതീതങ്ങളും എന്നാൽ അനുഭവവേദ്യങ്ങളും ഗുണധർമ്മദ്വാരകങ്ങളും ആകുന്നു. കാലഭേദത്താലും സ്ഥാനഭേദത്താലും ഏകത്വത്തിൽ നാനാത്വത്തിന്റെ പ്രതിഭാസ്സമുദാകുന്ന നാമി എളുപ്പത്തിൽ ബുദ്ധിപ്പെടുത്താത്ത ഒരു സൃഷ്ടിയാണെന്നു പറവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ സ്രീയുടെമഹത്വം സർവ്വത്തിലും ഉപരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ലഘുലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശവും ആ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക എന്നുള്ളതു് മാത്രമാണ്. സ്രീയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ആദ്യാകർഷണം അനേകരൂപത്തിലുള്ളതാണെന്നു് ഏവർക്കും അറി

യാവുന്ന പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്, ചരിത്രകാലത്തിലെ സംഭവപരമ്പരകൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ അഭികാലം മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങൾ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നപക്ഷം സ്രീപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏകാഭിപ്രായത്തിൽ ഒരൊറ്റ വിദൂഷിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതായി കാണാം.

പിതൃഗൃഹത്തിൽ മമതയുടേയും വാത്സല്യത്തിന്റേയും സ്വംകാരത്തെ ജാഗരിതമാക്കുന്ന സ്രീ പതിഗൃഹത്തിലെത്തുമ്പോൾ നവവികസിതമായറോസാപുഷ്പത്തിന്റെ മാദകതയോടുകൂടി മോഹനങ്ങളായ പ്രതീക്ഷകളുടേയും അഭിലാഷങ്ങളുടേയും ഒരു നീരുറവയായിത്തീരുന്നു. അനന്തരം ഭൗതികപ്രവഞ്ചത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി വിധാതാവിന്റെ ഉത്തമ സഹവർത്തിനിയായി വിശ്വവാദികയിൽ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിനുള്ള ദായിത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നു. അങ്ങിനെ അവളുടെ സ്നേഹങ്ങളിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന പരയാധാരരൂപത്തിൽ മാതാവിന്റെ യശോധാവളയും ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്നു. തന്റെ വൈഭവങ്ങളാൽ സമസ്തലോകത്തെയും പെല്ലുവിളിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊണ്ടിരുന്ന കോമകചങ്ങൾ ഇന്ന് മാതാവിന്റെ ചുമതലാഭാരത്താൽ നന്തങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ത്യാഗത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ജീവതചരിത്രമായ നാമിയുടെ മടിത്തലത്തിലാണ് ലോകത്തിലെ വലിയവലിയ ചുമതലകളും നിർമ്മാണശക്തിയും രൂപം പ്രാപിക്കുന്നത്. നാമീരൂപം എത്രമാത്രം ദിവ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു നോക്കൂ. സ്രീ ഒന്നെയുള്ളു. പക്ഷേ, അവർക്കു മൂന്നുരൂപമുണ്ട്—കന്യക, പത്നി, മാതാവു്. ഓരോ ക്ഷേത്രത്തിലും അവർക്കു തുല്യമായി അവർമാത്രമേ ഉള്ളൂ.

പ്രവൃത്തിയുടേയും നിവൃത്തിയുടേയും സമ്മിശ്രമായ ദർശനമാണ് നാമി. വീരനയുടേയും ശ്രംഗാത്മത്തിന്റെയും സുന്ദരമായ ചിത്രം നിർവ്വേദത്തിന്റെ സന്ദേശവുമെകൊണ്ട് നാമീരൂപത്തിൽ ലോകസമക്ഷം പ്രത്യക്ഷമായതാണ്. ലോകം അവളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചാൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും സഫലമായ സാമഗ്രണവും എങ്ങിനെ സംഭവിക്കാമെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് പക്ഷേ, വിഷമം നേരിടുകയില്ലേ എന്നുള്ള ധാരണയാൽ സ്രീയെ ഒരു നിശ്ശബ്ദ മഹസ്യമായിക്കരുതി ഇന്നും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

തന്റെ യത്നത്തിന് യാതൊരുവിധയും മതിക്കാതിരുന്ന ഉഷ്ണിയും സർവ്വവിധ യത്നവനോന്മാദത്തെയും, പണയപ്പെടുത്തിയ ശകുന്തളയും, കരോരവിമഹയാതന സഹിച്ചും പതിവ്രതാ ധർമ്മത്തെ സംരക്ഷിച്ച സീതാദേവിയും മാത്രമല്ല, അതുലമായ ദോഗ്ദ്ധിലാസങ്ങളെയും ജീവിതാനന്ദത്തെയുംകാർ ആത്മാഭിമാനത്തിന് വില കല്പിച്ച് അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്ത പത്മിനിയും ത്യാഗ്സിയുടെ പ്രാംഗണപ്രദേശങ്ങളിൽ ദുർഗ്ഗാഭവതിയുടെ പദചിഹ്നങ്ങളെ പരമപവിത്രമാക്കിത്തീർത്ത ലക്ഷ്മീബായിയും ലോകത്തിന് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ള സ്രീകളാണോ? ആ സ്രീമത്തങ്ങളിലുള്ള അകർഷണം പെട്ടെന്നു മന്ദീഭവിക്കുന്നതാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ ഉജ്വലചിത്രങ്ങൾ ദേശഭേദത്താലും സംസ്കാരഭേദത്താലും ഭാരതീയരേക്കാൾ മറുദേശക്കാർക്ക് രുചിച്ചില്ലെന്നുവരാം. എന്നാൽ അവർ (സ്രീ)ജീവിതത്തിലെ രാഗാത്മകതപങ്ങളുടെ ഏകാധികാരിയായി മനോവേഗങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉന്നതയാണ്. ദേശകാലങ്ങൾ അതിൽ ബാധകമല്ല. ചിലപ്പോൾ തന്റെ സൗന്ദര്യഗർവ്വത്തിൽ ധ്വപഹാരഹീനയാവുന്നതിൽ മറു ചിലപ്പോൾ അവളുടെ വ്യവഹാരകുശലത നിർമ്മലമായിത്തീരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ ഭീരുവാണ് മറുചിലപ്പോൾ നിർമ്മയുമാണ്. ചില

ല വേളകളിൽ പശുഷമുത്തിയായി തീർന്നെങ്കിൽ മറുചിലപ്പോൾ വിശുദ്ധയായ അമ്പലയായി തീരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു പുത്രിയുടേയും കലവധുവിന്റെയും മമതാമയിയായ മാതാവിന്റെയും ആദർശത്തെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ രാഷ്ട്രത്തിനും ലോകത്തിനും സുകോമളമായ ജീവിതത്താൽ ഹൃദയംമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള സങ്കേതത്തെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് നാമീരൂപത്തിന്റെ അനശ്വരമായ അകർഷണത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കി വയ്ക്കുന്നതിൽ സഫലയായിത്തീരുന്നതിലാണ് അവളുടെ സർവ്വാംഗസുന്ദരവും അത്യന്തം ഉപാദേയവുമായരൂപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവളുടെ ഉമർഘോഷല സാദാവത്തിലും ധൈര്യത്തിലും സ്രീരൂപത്തിന്റെ കർമ്മങ്ങളും ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ഉല്ലാസപൂർണ്ണവുമായ വികാസം നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. ഇതിനകാരണം ലോകത്തിന്റെ പ്രാമുഖ്യമുതൽ പ്രകൃതി അവളിൽ ചുരുത്തിയിരിക്കുന്ന ആ ഭാരമേറിയ ചുമതല പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണു്.

എന്തായാലും ശമി, ഭർത്താവിന്റെ പ്രതിനിധിയും സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ജീവത്ചിത്രവുമായ സ്രീ കൈവളകളുടെ ആവരണങ്ങളിലും വേണീബന്ധത്തിന്റെ ബലത്തിലും അജ്ഞാതകാലംമുതൽ തന്റെ ചരകർഷണത്തെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. മാതാവിന്റെ മമതാഭാഗ്യത്തിൽ പരിശ്രമംകൊണ്ട് അതിനെ സംരക്ഷിച്ചിട്ട് യത്നവനോന്മാദത്തെ മമതയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി സാഫല്യത്തിന്റെ സുന്ദരമായഫലം കരസ്ഥമാക്കി അത്യന്തം അകർഷണയുക്തയായിത്തീരുന്നു. മമതാമയിയായ മാതാവിന്റെ പരോധാര ഏതു നിർമ്മയന്റെ ഹൃദയത്തെയും അലിക്സവാൻ പശ്ചാച്ഛമായിത്തീരുന്നു. സ്രീയുടെ അതുൽകരമായ ഈ ഗുണവിശേഷം കേവലം അനുഭവിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. വർണ്ണിച്ചു് സ്പഷ്ടമാക്കാവുന്നവയല്ല. കാലഭേദത്താൽ ഏകത്വത്തിൽ നാനാത്വത്തെ ഉദ്വാക്കുന്ന സാക്ഷാൽ മായാരൂപിണിയായിത്തീരുന്ന നാമി അനിർവ്വചനീയയായിത്തീരുന്നതിൽ ചരശ്ചതുത്തിനവകാശമില്ല. അ

ഗീതഗോവിന്ദ പരിഭാഷ.

(1)

(വെള്ളർ രാമുണ്ണിപ്പിള്ള.)

വളർത്തമാന്മാരുടേയോ, ദത്തപുത്രന്മാരുടേയോ, നിലയാണു് തർജ്ജമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് ഒരു സാഹിത്യത്തിലുള്ളതെങ്കിലും, ഏതൊരു ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റേയും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു് അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനുപേക്ഷണീയങ്ങളാണു്. പെററമ്മമാരും, ആത്മസന്തതികളുമില്ലാത്തവർ പോററമ്മയേയും ദത്തപുത്രനേയും കൊണ്ടു ചാരിതാത്മ്യമടയുന്നു. വാത്സല്യാമൃത നിഷേചനത്തിൽ പെററമ്മയോടു സാദര്യം വഹിക്കുന്ന ചിററമ്മമാരേയും

പിതൃഭക്തിപ്രകടനത്തിൽ ആത്മജനനു രൂപുന്മാരായ ദത്തപുത്രന്മാരേയും കാണുക സഹജമാണു്. പെററമ്മയെ അതിശയിക്കുന്ന ചിററമ്മമാരും ആത്മജനെ അതിശയിക്കുന്ന ദത്തപുത്രന്മാരും സുലഭമല്ലെങ്കിലും ദുർല്ലഭമല്ല. അപ്പോഴെഴുമുലത്തോടു സാദര്യം വഹിക്കുന്നതോ അസുലഭമായി മുലത്തെത്തന്നെ അതിശയിക്കുന്നതോ ആയ തർജ്ജമകളും കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഏകപത്നീവ്രതക്കാരായ പുരുഷന്മാരേയും പതിവ്രതാശീരോമാലികകളായ വനിതകളേയും പൊലെ ഏകഭാഷമാത്രാശ്ലേഷകന്മാരായ സാഹിത്യവിപരിഷ്കാർക്കു് പരിഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്തവയാകുന്നു. അതിനാൽ ഏതൊരു ഭാഷയിലും തർജ്ജമഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനമഹിമയേപ്പറ്റി സന്ദേഹത്തിന്നോ പ്രശ്നത്തിന്നോ പ്രസക്തിയൊട്ടുമില്ലതന്നെ. ഇന്നു് ആംഗല സാഹിത്യത്തിന്നോ മറ്റു സാഹിത്യങ്ങൾക്കോ ഉള്ള സമുന്നതിക്കും സമുൽക്കർഷത്തിനും സമാദരവിനുമുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ എണ്ണപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമന്വരകളുടെയെല്ലാം പരിഭാഷകർ തത്തൽ സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. വൈദേശികഭാഷകൾ പഠിക്കുവാൻവേണ്ടി ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും ചെലവാക്കാതെയും നശിപ്പിക്കാതെയും ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ തർജ്ജമഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിതെളിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ ആവക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് മറ്റു ഭാഷകളിലെന്നപോലെ മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിലും മഹനീയവും മാനനീയവുമായ നിലയും വിലയുമുണ്ടു്.

വളിൽ കാണുന്ന ആകർഷണം സ്പഷ്ടമായ മഹസ്മാക്കിത്തീക്കാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ.

പുത്രി, വധു, മാതാ, ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഈ മൂന്നു രൂപം നാരിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അഭിമധ്യാവസാനങ്ങളുടെ ഏകത്രിതമായ ഒരു ചിത്രം മാത്രമാണു്. ലോകസാഹിത്യം ഈ ചിത്രരചനയിൽ ഒട്ടും അനാസ്ഥ കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു് അതിനുള്ള മേന്മ.

കാവ്യക്ഷേത്രത്തിൽ അദ്യമായി അഭികവിയുടെ ഭാരതീവിലാസം സീതാഭഗവതിയുടെ നാമം ഉച്ചരിച്ചു. അന്നുമുതൽ ലോകം സ്ത്രീയുടെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. കാളിദാസനും ഏഴുത്തച്ഛനും സ്ത്രീയുടെ ഗീതമേറുപാടി. ഇന്നും എത്രയോ ഗോക്കികളും അനുഗ്രഹിത ലേഖകന്മാരും മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നാരിയുടെ ഉജ്ജ്വലമായ വികാസത്തെ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സ്ത്രീയും സ്ത്രീയിലുള്ള ആകർഷണവും ലോകത്തിനു ശാശ്വതമായ മഹസ്മയമായിരുന്നു. മഹസ്മയമായിത്തന്നെയിരിക്കയും ചെയ്യും.

പരിഭാഷയെന്നതു് നിദാലുക്കളായ സാ

ഹിതുകാരന്മാരുടെ ഒരു അലസവ്യവസായമാണെന്നൊരന്ധവിശ്വാസമോ തെറിയാമെന്നയോ സാഹിത്യലോകത്തിന്റെ മുക്കിലോ മൂലയിലോ നിന്നതിൻ വീണിട്ടുണ്ട്. അതുമായിട്ടുപോലും, അല്ലെങ്കിൽ ആ സാഹസകർമ്മത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള പരമമായിട്ടെന്നെങ്കിലും പരിചയമോ ഉള്ളവരിൽനിന്നല്ല ഇത്തരം 'വിദ്യാഭിവാധി'യുടെ പ്രഭാവം; പിന്നെയോ 'ഉഷണം കഴിഞ്ഞു തുറന്നു ചാരിയിരിക്കുമ്പോൾ പയറാമെന്നതോന്നുന്ന' നിഷ്ക്രിയന്മാരായ സ്വസ്ഥത്തിക്കാരിൽനിന്നാണ്. അത് തെല്ലൊരാൾക്കുവേണ്ടിതന്നെ.

സ്വതന്ത്രനാമധേയക്കാർ പാശ്ചാത്യസമൂഹത്തിൽ പരിഭ്രഷ്ടാശ്രമമെന്ന മതത്തിന്നു പ്രാധാന്യം കൂടിക്കൂടി വരികയാണ്. സ്വീയമായ പ്രതിഭാവിശാലതയോടുകൂടുന്നവർക്കോ, പൊടിക്കൈകൾക്കോ ശൈലീപ്രയോഗത്തിനോ ഒന്നും സ്ഥാനവും വകയുമില്ലാതെ "ഉടുത്തവസ്ത്രംപോലുമെടുക്കാൻ കഴിവര" എന്നുള്ള കവിവചനത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന നിസ്സഹായാവസ്ഥയാണ് ഒരു തർജ്ജമക്കാരനുള്ളത്. മുന്നിലോട്ടുനവനെ പിൻതുടന്നോടുന്ന മനുഷ്യന്റെ അസ്വതന്ത്രതയും, അനിശ്ചിതാവസ്ഥയും നാലുപാടും കണ്ണും കരളും ചെലുത്തുണ്ടു ക്ലേശവും വിഷമമല്ലൊ പരിഭ്രഷ്ടാശ്രമം തരണം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനൊന്നും കഴിവും വകയുമില്ലാത്തവർ ചെയ്യുന്ന പരിഭ്രഷ്ട "അഞ്ചനമെന്നത് മഞ്ഞർപോലെ വെളുത്തിരിക്കുന്നു" എന്ന മാതൃകയിൽ നിരന്തരവും പരിഹാസ്യവുമായ നിലയെ അവലംബിക്കുന്നു. മറ്റൊരാളുടെ ആശയത്തെ അർത്ഥത്തിനേററുക്കുറച്ചിൽ കൂടാതെയും രസസ്ഫുരണത്തിന്നു കോട്ടവും വാട്ടവും സംഭവിക്കാതെയും വേറൊരാൾക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുകയെന്നത് ശ്രമസാധ്യം എന്നല്ല, വാസനാസാധ്യം എന്നാണ് പറയേണ്ടത്. മൂലഗ്രന്ഥകാരന്റെ ആശയ ശിശുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പരിഭ്രഷ്ടകൻ അതിന്റെ പുനരാവിഷ്കരണ വിഷയത്തിൽ ഗർഭഭാരം പ്രസവക്ലേശങ്ങൾ തന്നെ സഹിക്കേ

ണ്ടിയും വഹിക്കേണ്ടിയുചിരിക്കുന്നു. ഈ മുഖവും ഇവിടെ നില്ക്കട്ടെ!

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ കൃതികളുമായി വക്തവ്യമായ പരിചയമോ അടുപ്പമോ ഇല്ലാത്ത എന്നോട് അടുത്തത്തിന്റെ ഗീതഗോവിന്ദം തർജ്ജമയെപ്പറ്റി സുവക്സമങ്ങൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സ്കേഫിതൻ അത് വായിച്ചുനോക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി ഏതാണ്ടൊരപ്പം വെറുപ്പുമാണെന്നിരിക്കുതോന്നിയത്. ചങ്ങമ്പുഴ പരമോഗമനസാഹിത്യത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ജനമദ്ധ്യത്തിൽ നിമിശപാലുജനപ്പിരിയിൽ വരുത്തുകയും ദൈവനിന്ദ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും സമ്പാദ്യ സൗധത്തിന്റെ അസ്ഥിവാമങ്ങൾ തകർത്ത് തരിപ്പണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നിങ്ങനെ ചങ്ങമ്പുഴ കൃതികളുടെ നേർക്കുള്ള ഒരു വിശ്വാസമാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ അറപ്പിനും വെറുപ്പിനും നിദാനം. പോരെയിൽ ഗീതഗോവിന്ദകർത്താവായ ജയദേവർ പരമഭാഗവതോത്തമൻ, ഭക്തമൂർദ്ധാവതംസം; പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് കസർത്തുവിട്ടുകാണിക്കത്തക്കവണ്ണം നിപുണനായ പ്രഗത്ഭപണ്ഡിതൻ. ചങ്ങമ്പുഴയാകട്ടെ, പാഷണ്ഡപീഠൻ, ഭാഗവതദൈവൻ, ഭാഷാസ്വാധീനതാവിഷയകമായി പൊരുത്തമറപുരുഷൻ ആലോചിക്കുന്നോരും അവർ തമ്മിച്ചുള്ള അന്തരം ഉത്തമക്ഷിണധൂവസാദര്യം വഹിച്ചിരുന്നു; എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിചാര പരമ്പരകളും മേൽപ്പറഞ്ഞ മനോവികാരത്തിന് പ്രേരകമായി ഭവിച്ചിരുന്നു എന്നാൽ പുസ്തകം കൈയിലെടുത്തു വായിച്ചു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ചങ്ങമ്പുഴയെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന എന്റെ സംഭ്രാന്താശയങ്ങളെല്ലാം—ദേവഗീതയെ സംബന്ധിച്ച വിശേഷിച്ചും—ഞെരിഞ്ഞു തകർന്നുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. വള്ളത്തോൾ മഹാകവിയുടെ കൃതികളോടൊപ്പം കാന്തിയും മേളക്കൊഴുപ്പും രസസ്ഫുരണവും ശക്യാഗുണവും ഒത്തിണങ്ങിയതും ഒരു തർജ്ജമയെന്നു പറവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം അക്ലിഷ്ടസുന്ദരമായ ഒരു കൃതിയാണ് ദേവഗീത, (ഗീതഗോവിന്ദപ

രിഭാഷ) എന്ന് പ്രഥമഭൂമിയിൽതന്നെ അർക്കം തോന്നാവുന്നതാണ്, അന്ത്യാദി ദിപ്രാസങ്ങളുടെ പ്രകൃതി, വൈദർഭീ പഞ്ചാമിതീരികർ ഇണങ്ങിച്ചേർന്ന നിലയിലുള്ള പദഗുണസമ്പ്രദായം, ഗാനോചിതമായ ശബ്ദാലസ, സാമുദയവും മസാനുഗുണവുമായ ശബ്ദപ്രവാഹം എന്നിവകൊണ്ട് ഈ കൃതി ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലുള്ള ഉത്തമ കൃതികളുടെ പട്ടികയിൽ ചേർക്കുവാനുള്ള യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് നിവിചാരമാണ്.

ഈ തജ്ജമക്ക് 'ദേവഗീത' എന്ന് പരിഭാഷകൻ നാമദേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെ ഭൗമിത്യമെന്തെന്നറിയുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നും വിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ, വിശേഷിച്ചു നോവലുകളുടെ, ഉത്തരം പേരും മാറ്റുകയും കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഭാഷയും വേഷവും ഭൂഷയും മലയാളോചിതമായ നിലയിൽ രൂപഭേദം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുസമ്പ്രദായം നിലവിൽ ഇരുന്നിരുന്നു, പ്രേമാമൃതം, സത്യകീർത്തിചരിതം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള രൂപഭേദവികാസചര്യയെ ഇദാനീനതന മതം പിന്താങ്ങുന്നില്ല. ഉള്ളതു് ഏററക്കുറച്ചിൽ കൂടാതെ പകർന്നുകൊടുക്കുകയെന്നതാണ് തജ്ജമയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സർവ്വസമ്മതമായുള്ള അഭിപ്രായം. വിശേഷിച്ചും സംസ്കൃതം ബംഗാളി, ഹിന്ദി മുതലായ പരമസംസ്കൃതഭാഷകളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രംഗങ്ങളും കഥാപാത്രങ്ങളും, ആചാരമര്യാദകളും സംഗതികളുമെല്ലാം മലയാളികൾക്ക് അന്യമെന്നോ അപരിചിതമെന്നോ തോന്നാൻ വഹിയാത്തവിധം നാം അവയോടു സാത്തും പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവമാകയാൽ ഈ പേരുമാറ്റം എത്രത്തോളം സംഗതവും സ്വാഗതാർഹവുമാണെന്നുള്ള കാര്യം ചിന്താർഹമാണ്.

ഒരു പക്ഷെ ഗീതഗോവിന്ദത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രപരിഭാഷയായതുകൊണ്ടാണോ "ദേവഗീത"യെന്ന നാമദേശം ചെയ്തതെന്ന മാത്രമെ സാശയിക്കുവാനുള്ളൂ. "സ്വതന്ത്രപരിഭാ

ഷ" എന്ന പദം കൊണ്ട് പരിഭാഷകൻ നാമദേശം മാത്രമല്ല രൂപഭേദം, അശയ വൈജാത്യം മുതലായവയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥവുമായുള്ള തത്തുനോട്ടം ഈ അനുമാനത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തജ്ജമയിൽ വേണ്ട ത്യാഗയോഗങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പരിഭാഷകൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നോരഭിപ്രായത്തിലാണത്രെ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നതും അതു തജ്ജമക്കാരന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വൈജയന്തിയായി ഉന്നയിച്ചുകാണാറുണ്ടെങ്കിലും അതത്ര അദമണീയമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. "അരുന്റെ പന്തലിൽ വാ, എന്റെ വിളമ്പു കാണാൻ" എന്നുള്ള അസിലാത്തം മൂലഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അശയാവിഷ്കരണവിഷയത്തിൽ പലപ്പോഴും പരാജയം വലിച്ചുപയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള മനോധർമ്മപ്രയാഗത്തിനു നിരങ്കുശമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നപക്ഷം ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ മൂന്നുനാലുഭാഷകളിലേക്ക് അനുകൂലമായി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിക്കഴിയുവാൻ അതിലെ അശയങ്ങൾ 'മുഹൂർത്തം മുതലായപോലെ' രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതാണ്. ഒരു കഥയിവിടെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു അനക്കട്ടിയെ ഓരോ മറ്റൊരാൾക്കു വളർത്താൻ കൊടുത്തു. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പോത്തുംകുററനെയാണ് പകരം കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തതു്! ഉടമസ്ഥൻ അശ്ചര്യപരതന്ത്രനായി ചോദ്യംചെയ്തപ്പോൾ അനക്കട്ടി, കാലപ്പകർച്ചകൊണ്ട് 'തോത്താൻ, മാത്താൻ' കൊമ്പുകുറുത്താൻ, തുമ്പിനെ ഉള്ളേപോട്ടാൻ, എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതത്രെ. തജ്ജമയിൽ ഓരോരുത്തർ കാട്ടിക്കൂട്ടി ഒപ്പിച്ചുവരുന്ന നിരങ്കുശമായ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രയോഗം മൂലഗ്രന്ഥാശയമാകുന്ന അനക്കട്ടിയെ പോത്തിൻകുററനാക്കി മാറ്റി മറിക്കുമോ എന്നുശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഴുവിനെ കോടാലിയും, മൺവെട്ടിയെ തുമ്പയും അക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന തജ്ജമകൂടിയും അത്ര അദമണീയമല്ല.

നമ്മുടെ പരിഭാഷകൻ, മറ്റു ചിലരെപ്പോലെ വൃത്താനുസൃതതജ്ജമക്കുവേണ്ടി സാ

ഹസപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാര്യം വക്താവുമാ
ണ്. എന്നാൽ പല ശ്ലോകങ്ങളും വൃത്താ
നവൃത്തരീത്യാ മുദ്രാലങ്കാരസഹിതം തജ്ജമ
ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും പരിഭാഷകന്റെ
കഴിവിനെപ്പറ്റി നമുക്കു മതിപ്പുതോന്നാതി
രിക്കയില്ല. 'അവാസോപിപിനായതെ....'
സഗ്ഗം iv ശ്ലോ: 2 ന്റെയും 'സുമാതമാം...'
സ. 4. ശ്ലോ. 4 ന്റെയും തജ്ജമകൾ ഇതി
നുദാഹരണങ്ങളാണ്. ഒരു ശ്ലോകത്തെ,
അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ശീതത്തെ നാണയമാററരീ
തിയിൽ എണ്ണം കൂടുമാറ് തജ്ജമ ചെയ്യേ
ണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വ്യഥാ സ്ഥൂലത ചു
ന്ന ദോഷം ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ പവിത്ര
ഷകൻ പ്രത്യേകം മനസ്സു ചെയ്യുന്നിയിട്ടുണ്ടെ
ന്നുള്ള സംഗതി സ്പഷ്ടവും അദമണീയവുമാ
കുന്നു.

അരുവികളിലെ ജലപ്രവർത്തനങ്ങളെയും
രാമണീയകതപത്തെയും അധി.ത്ത ശീതള
ശീകരതപജന്യമായ അമോദാനുഭൂതികളേ
യും അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറ് മുക്കിളയിട്ടു പത
ഞ്ഞുപൊങ്ങി ചൂഴ്ന്നിരുന്നു പരന്നൊഴുകുന്ന
ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ശബ്ദാലങ്കാരപ്രചുരിത സർ
തന്ത്രസ്വതന്ത്രമായ ഒരു കൃതിയിലെമ്പോ
ലെ മഞ്ജീരശിഞ്ജിതസ്വപനം കലർന്നു പുരോഗ
മിക്കുന്നത് നോക്കിനില്ക്കുന്നവർ അത്ഭുതസ്സീ
മിതരായി പകച്ചുനിന്നുപോകും; ശ്രോതാ
ക്കൾ ചെവിവട്ടം പിടിച്ച് സ്മയമായി
നിന്നുപോകും.

ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധ
രിക്കാം.

‘ഖളിതലവംഗലതകളാടി
കളിർമലയാനിലണൊത്തുകൂടി;
പരിചിലിന്ദിന്ദിമ കോകിലങ്ങൾ
പകരുന്ന ഡങ്കാരപഞ്ചമങ്ങൾ;
സതതം മൃദലതരംഗങ്ങൾ
വിതറുമിക്കുണ്ടുകുടീരകന്ദർ;
വികസദ്വസന്തയോഗാഞ്ചിതങ്ങൾ
വിരഹിജനാത്മവിദേകങ്ങൾ
നിറയുന്നൊരീ യമുനാതടത്തിൽ
നിരപമശ്യാമവാനോദമത്തിൽ;
കനകാംഗികളുമാഞ്ഞൊത്തുകൂടി
കുലിതകൈതുകം നൃത്തമാടി

വിവിധസല്ലാപജോല്ലാസഭാവൽ
വിഹരിച്ചിട്ടുണ്ണ, ഹാ! വാസുദേവൻ!
സഗ്ഗം 1. ശീതം 3—1.

(2)
അന്വിളിഞ്ഞെല്ലിനെച്ചാലെ-മിന്ന-
മന്തിമ സന്ധ്യയെപ്പോലെ,
ഹസ്തവിന്യസ്തമാലോലം-സാധുവി
വിശ്വജിച്ഛിലക്കുപോലം.
ഹാ, കേശവ, നിൻചിന്തോഗം-രായ-
യ്ക്കേകുന്നു ശോകജോഭോഗം.
സ. 4. ശീ—9—6.

(3)
പൂതേനിൽ കൊതിപ്പുണ്ടുനമുളും
വണ്ടിണ്ടയാൽ തണ്ടുല-
ഞ്ഞെന്തിത്തൊന്തിനമാന്തളിർകലക-
ളിൽത്തത്തും പികശ്രേണികൾ,
ചിത്തംകാകളികണ്ണശല്യമരുളും പാ-
ന്മവുളും, പാടുപെ-
ട്ടുന്തിത്തള്ളിദിനം കഴിപ്പുടയിതാ-
സകല്പസമ്പ്രാപ്തിയിൽ.
സ. 1. ശ്ലോ. 11.

(4)
താളത്തോടൊത്തു പീലിത്തിരുമുടിയിളകി,
സ്തോത്രമാം വേണുഗാനം
മേലിക്കെത്തൻസരിത്തിൽ ഹൃദയമലിയു-
മാമുലാമാർ കണ്ടിടാതെ
ഓളംരായ കപോലങ്ങളിലിളകിയ-
നസ്യതമായാപതിക്കും
ലീലാഗോപാലനേത്രാഞ്ചലമനവരതം
നിങ്ങളെക്കാത്തിടട്ടെ!
സ. iii. ശ്ലോ. 28.

(5)
പാലിക്കാൻ ഗോകുലത്തെ,പ്പെരുമഴപൊ-
ഴികെ,പ്രീതിയോടുന്നതശ്രീ-
കോലുംഗോവർധനത്തെപ്പിഴുതു,കുടവിടി-
ച്ചേതു കൈലാലപിച്ചോ;
ചേലിൽ ഗോപീസഹസ്രായരവിനിഹി-
തസിന്ദൂര,മന്ദസ്ഥമദ്യം
മേലേലും ചോലുലാവും ഹരികമ,മതുനി-
ങ്ങൾക്കു നൽകട്ടെമോദം.
സ. 4. ശ്ലോ. 36.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റഷ്യയുടെ സത്യാവസ്ഥകൾ.

(മംഗലം ചക്രവാണി.)

പത്തുകൊല്ലത്തെ അശ്വസ്ഥതയും വിപ്ലവത്തിനും ജീവിതമത്സരത്തിനും ശേഷമാണു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്രമായ റഷ്യ സ്ഥിതിസമതപരീക്ഷണത്തിന്റെ പ്രത്യേകംഗമായ്ത്തീർന്നത്. റഷ്യയുടെ ഈ ബൃഹത്തായ പരിവർത്തനം അസൂയയോടുകൂടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സാമ്രാജ്യപുഷ്പഭൂതപവും, മുതലാളിത്തവും റഷ്യ മാക്സിയിൽ സിലാന്തത്തിൽ നിന്നു വളരെ അകന്നുപോയെന്നു അപവാദം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. മാർക്സിന്റെ തത്വങ്ങൾ ലേശംപോലും ചെവിക്കൊള്ളാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളാണ് അവയേ വളരെയെല്ലാം അംഗീകരിച്ച റഷ്യയേ കുററം

(6)

ചേലഞ്ചും ചെമ്പരത്തിക്കുളിർമലരൊളിയാളുന്ന ചുണ്ടുല്പലശ്രീ-
കോലുംകണ്ണാ, മധുരമരവികലിതരസം
കാന്തിചിതും കപോലം
ലോലതപം ചേന്നൊരോമൽത്തിലസു-
മസമമാം നാസ, നിന്നാസ്യ-
ത്താലേവം വെൽവുകദോജലസുദതിമണേ
ദാസ്യവിശ്വമപ്പുഷ്പബാണൻ.
ഇങ്ങനെ പകർത്താൻ തുടങ്ങിയാൽ അവസാനമില്ല.

സമുദമധുരമായ പദാവലികൾ കടഞ്ഞെടുത്ത് പാഞ്ചാലീ രീതിയിലിണക്കിച്ചേർത്ത് ചമ്പുഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ അകമ്പടമായ ഗദ്യപദ്യങ്ങളോടു സാഹോദര്യം പുലർത്തുമാറ് നിരന്നു വിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കസുമാവലികളോടുകൂടിയ ഈ പരിഭാഷോദ്യാനത്തെപ്പറ്റി എന്താണു പറക!

പറയുന്നത്. മാർക്സിന്റെ വിഭാവനയിൽ നിന്നു വളരെ അകന്ന ഒരു സേപരോധിരേണം ഇന്നു റഷ്യയിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നത് പരമാത്മമാണ്. എന്നാലും, 1917-ൽ ലോകത്തെ അകമാനം വിസ്മയപ്പിക്കുകയും വിഭ്രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു സമൂലപരിവർത്തനമാണ് റഷ്യ കണ്ടെത്തിയതെന്നുള്ളതു വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തേയും കിടുകിടാ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസമാണ് റഷ്യ പരീക്ഷണശാലയിൽ കണ്ടെത്തി പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർന്ന ആ പരിവർത്തനം—ആ പരിവർത്തനം സാമ്രാജ്യപുഷ്പഭൂതപത്തേയും മുതലാളിത്തത്തേയും സാറിസത്തേയും റഷ്യയിൽ നിന്നു നെടക്കം തുത്തറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. വിപ്ലവാത്മകമായ അത് ഏതു മുതലാളിത്തത്തേയും ഏതു സാമ്രാജ്യപുഷ്പഭൂതത്തേയും നിശിതമായ് സ്തംഭിച്ചു യേപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ വൈരാഗ്യം മൂലമാണ് മൂലധനരാഷ്ട്രങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസം റഷ്യയ്ക്കു യാതൊരു സാമ്പത്തികസമീകരണവും സംഭാവന ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ഘോഷിക്കുന്നത്. പക്ഷേ അതു ശരിയായിരുന്നേക്കാം. എന്നാലും ഒരു കാര്യം തുറന്നു സമ്മതിച്ചേതീരു. ചിന്താണെന്നു വെച്ചാൽ മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഒരു സാമ്പത്തിക ക്രമീകരണമെങ്കിലും റഷ്യയിലുണ്ടെന്നു മാത്രം.

മാർക്സിൻ സിലാന്താനുസാണം സമുദായത്തിന്റെ സമഷ്ടിവാദഗതിയിൽ വളരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരാണ് ലെനിൻ ട്രോഷ്കി ബുക്കാരിൻ തുടങ്ങിയ റഷ്യൻ ബോർഷേവിക പ്രക്ഷാഭണത്തിന്റെ പ്രണതാക്കൾ. വ്യക്തിയിൽനിന്നു സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമഷ്ടിയിലേക്കു നീക്കം

ചെയ്താൽ സമത്വസുന്ദരവും സംതുപ്തവുമായ ഒരു മനുഷ്യസമുദായത്തേ സൃഷ്ടിക്കാമെന്നും അവർ ബലമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു-പക്ഷേ ആ വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നും അതു നടന്നിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമല്ലെന്നും മുതലാളിത്തരാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇന്നും എതിർത്തുവരുന്നുണ്ട്. വിദേശയിൽ റഷ്യയുടെ ഇന്നത്തെ ഡിക്റ്റേറ്റർ ഭരണത്തെ അതിന്റെ അപ്രായോഗികതയെ തെളിയിക്കുകയാണെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. വിപ്ലവം നിലച്ചു കുറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൂർണ്ണമായ ഒരു സാമ്പത്രിക സമീകരണം നടപടിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ മനുഷ്യസ്വഭാവമില്ലാത്തതിനും സാധ്യമല്ലെന്നും റഷ്യൻ നേതാക്കൾ പോലും മനസ്സിലാക്കി. അതിനെ അസ്സഭമാക്കിയാണു അല്ലമാത്രമായ ഒരു സ്വകാര്യസ്വത്തുടമ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതമായത്. റഷ്യയിൽ ഇന്നുകാണുന്ന പരിമിതമായ ആ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയാണു മൂലധനവാദികൾ സ്ഥിതിസമത്വത്തിന്റെ അപ്രായോഗികവശമായ് ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നത്.

സമഷ്ടിപരമായ റഷ്യൻ സാമ്പത്തിക സമ്പ്രദായം കൂടുതൽ, ലനനം, വ്യവസായികരണം മുതലായവയിൽ കൂടെ അതുതകരമായ അഭിപ്രായവും ഫലപ്രസക്തമായ മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. കൽക്കരി, ഇരുമ്പ്, സ്വർണ്ണം തുടങ്ങിയവയുടെ അവിടുത്തെ ഇന്നത്തെ ഉല്പാദനത്തോടു വളരെ മികച്ചതാണ്. വലിയ വലിയ വ്യവസായ ശാലകൾ, അണകൾ, റെയിൽപാതകൾ തുടങ്ങിയ ദേശീയസ്ഥാപനങ്ങൾ വഴി റഷ്യ ഇന്നു ഉല്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഈ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കൽ അവിടുത്തെ സാമാന്യക്കാരന്റെ ജീവിതത്തോടു് ഉയർന്നു നിന്നും പുറത്തു നിന്നുമുള്ള ആക്രമണകീര്യേറിപ്പാറ്റകളെ തടയുന്നതിനാണെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. പക്ഷേ മൂലധനരാഷ്ട്രങ്ങൾ ആ വാദത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഈ സം

രംഭങ്ങളെല്ലാം അസ്വാഭാവികങ്ങളെ എതിർക്കാനും ആക്രമിക്കാനും ആണെന്നാണ് മൂലധനവാദികളുടെ അഭിപ്രായം. തന്നെയല്ല, റഷ്യയിലെ വിഭവസമൃദ്ധി അവിടുത്തെ ആളുകളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാതെ അന്യനാടുകളിൽ വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതു മൂലം അവിടുത്തെ സാധാരണക്കാരായ തൊഴിലാളികളുടെ നില മറ്റു പ്രജായത്തരേണമാപ്പുങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികളുടേതിൽ നിന്നും വളരെ അധഃപതിച്ചതാണെന്നും മൂലധനരാഷ്ട്രങ്ങൾ പരാതിപറഞ്ഞു പറയുന്നുണ്ട്. അതു ശരിയോ തെറ്റോ എത്രയായിക്കൊള്ളട്ടേ. റഷ്യ ഇന്നും സ്വന്തമായ കഴിവിൽ ഒരു ഒന്നാംകിട വ്യവസായിക രാഷ്ട്രമാണെന്നുള്ളതു പെറ്റ പരമാർത്ഥമാണ്.

തൊഴിലാളി ഡിക്റ്റേറ്റർ ഭരണമൂലം മാർക്സോ ലെനിനോ വിഭാവനമെല്ല ഒരു ഭരണരീതി ഇന്നു റഷ്യയിൽ നടക്കുന്നില്ല. അവിടെ ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സ്റ്റാലിന്റെ ഒരു സോവിയറ്റ് ഭരണമാണ്. ജനായത്ത ഭരണരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പെരുന്മാർക്കുള്ള വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം പോലും ഇന്നു റഷ്യയിലില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഒരു കാര്യം സമ്മതിച്ചേ മതിയാകൂ. എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ അവിടെ ആരും പട്ടിണികിടക്കേണ്ടിയിട്ടില്ല. വയറുകാഞ്ഞു മരിക്കേണ്ടിയിട്ടില്ല. കൊള്ളയും കൊള്ളരുതാഴികയും അസമത്വവും അവിടെ ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇത് ഒരു തനിസ്സത്യമാണെന്നു ഈയിടെ റഷ്യയിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന ഒരു കൃസ്ത്യൻ മിഷനറി പ്രസംഗിച്ചു കേട്ടതാണ്. ഏതോ അപമാത്തിൽ ട്രേഡ് യൂണിയൻസ് സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായിപ്പോയതുമൂലമാണ് അവിടുത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ നില ഇന്നും ഉയരാതിരുന്നിട്ടുള്ളതെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമാനം.

(തുടരും)

ദിപ്യദർശനം.

(മഞ്ജരി)

(എ. വി. കൃഷ്ണശർമ്മ. എം. എ.)

ചണ്ഡാംശുപായത്തോ, ചന്ദ്രികാശ്വാജ-
വിണ്ടലംപുഞ്ചിരിതുകി പാരിൽ ഞാൽ
പാലൊളിപ്പുനിലാവാനുഭൂതലം
ചാലെത്തിളങ്ങി തുവെള്ളിപോലെ.
എങ്ങുമേശാന്തമായ് തോന്നിമേ, ജീവി-
തങ്ങൾതൻ വിശ്രമമേറിയനും. കൾ
ചേതോഹരമാ മാമാവിജലേകനാ-
യേതോന്നിനച്ചുകൊണ്ട നേരത്തിൽ
ഭദ്രമായെൻമുറിക്കുള്ളിൽത്താൻ സാമോദ-
നിദ്രയെക്കാത്തു കിടന്നിരുന്നേൻ.
പാതിരാത്തികൾതൻ ശീതകമാഗ്രങ്ങൾ
വാതായനംവഴി മന്ദമന്ദം
എന്നുള്ളിലങ്ങിങ്ങു നീട്ടിയിരുൾനീക്കി
മിന്നിവിളങ്ങിലസിപ്പിരുന്നു.

* * * * *
അദ്യന്തഹീനമായാശ്ചതുമായൊര-
വേദ്യമാം വിശ്വത്തിൻ ദിവ്യശില്പി-
വാനമാംനീലമേൽ തട്ടിലിളൊൽക്കടം
നൂനംതൻസൃഷ്ടിജാലത്തിനായി
കാരണ്യമോടെനൽപാൽക്കുഴമ്പെങ്ങുമേ
കോമിച്ചൊമിവാൻ ചമച്ചതല്ലീ?
വാരുറതാരകത്താരുകൾ തുണോമി-
ത്തോരണപ്പതലിൽ തങ്കദീപം
ലോകഗുരുക്കളാംബുലനും ക്രിസ്തുവു-
മേകമഹാത്മാവാം ഗാന്ധിജിയും
ദേവഹിതമായേതിലു മേന്തിയ
സോദാസ്തേഹമാം തേജസ്സാമോ?
അല്ലെങ്കിലുംബര പ്ലാവാഴിതന്നില-
ങ്ങല്ലസിപ്പിച്ചീടമ മൃതപൂരം
പ്രേമസ്വരൂപൻ പ്രപഞ്ചപിതാവഹോ!
തുമയിൽതുകി ലസിപ്പതാവാം,
അകാശസാമ്രാജ്യമാകവെ തന്നെട-
യേകാധിപത്യത്തിൻ കീഴിലാക്കി
താകേചന്ദ്രാദി ജ്യോതിസ്സുതങ്ങളിൽ

ചാരുവാംകന്തി കവൻവാങ്ങി
ലോകത്തിൽ ചൂടുക്കുരുങ്ങുകടത്തിയ-
ങ്ങാകവെതാപം പരത്തിയെങ്ങും
മാനത്തിലുച്ചനായ് വാണരുളീടിന
ഭാനമാനാഴിയിലാണ്ടിതല്ലോ!
എണ്ണമറീടിനോമിച്ചെരുമീനങ്ങൾ
വിണ്ണിടംതന്നിൽ സമതപമോദേ
മാനവലോകത്തിൻ മാലിന്യമാകിന
ദീനമാംഭിന്നത നോക്കിനോക്കി
കേചലംമർത്ത്യരായിടമീ നമ്മുടെ
ഭാവങ്ങൾകണ്ടു ഹസിപ്പതല്ലീ?
കാലമാംചക്രം തിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുകീഴ്-
ലോലായിമാറുന്നു ലോകമെല്ലാം.

* * * * *
ഈവണ്ണമോരോരോ ചിന്താതരംഗങ്ങ-
ളാവത്തിച്ചുള്ളിൽമറിഞ്ഞിരുന്നു,
പെട്ടെന്നുകത്താരോവന്നപോൽ തോന്നി-
ഞ്ഞട്ടിയെഴുന്നേറ്റു നോക്കിച്ചുറ്റും. (ഞാൻ
കാണായെന്നിക്കുഴപ്പം തുവെള്ളതുവിനോ-
രേണാകചാരു കിരണങ്ങളിൽ
ഏതോവിശിഷ്ടമായുള്ളൊരുപമി-
ഭൂതലസ്തർശമിയന്നിടാതെ
പാരംപ്രശാന്തതപൂണ്ടുതൻ വെൺകതിർ-
പൂരംപൊഴിച്ചിടും കൈത്തലത്തിൽ
കാഞ്ചനനിമ്മിതമായൊരുപുസ്തകം
തഞ്ചത്തിലേന്തിനടന്നിടുന്നു.
ചിന്തിച്ചിരിക്കാതിദ്രിവ്യമാംകാഴ്ചയെൻ
സ്വാന്തത്തിൽ സംഭ്രമമേറിയല്ലം
എന്നാലുംവന്നതു വന്നിടുമെന്നൊ-
ന്നനേരമോരോരോരോകൃസലഭന്യ
നിസ്തലസൗമ്യ വെഴുണ്ടാമാ രൂപത്തോ-
ടിത്തരംസാദരം ചോദ്യംചെയ്തൻ-
“അതനി? ദേവതാരൂപമേ യെങ്ങുനി-

നാമെത്തിരക്കി യിങ്ങാഗമിച്ചു?
എന്തെന്നിൻ കരതല്ലജം തന്നില-
ങ്ങെന്നാണെഴുതുന്നു ശാന്തമായി?"
ഏവമെൻവാക്കുകൾ കേട്ടൊരുനേരമ-
ഭൂവതപുഞ്ചിമിപ്പുണ്ടുചൊന്നാൾ
“അന്തമില്ലാത്തുള്ളൊര നമീക്കുത്തിൽ നി-
ന്നെന്നാതന്നീശൻ തന്നാജ്ഞയാലെ
ദൈവത്തെയേറ്റവും ഭക്തിയായ്പൂജിച്ചു
സേവിക്കും മാനുഷ നാമമെല്ലാം
നൈംഗിയാതെ യെഴുതിക്കൊണ്ടിങ്ങനെ
മന്നിടത്തെങ്ങുമെ സഞ്ചമിച്ചു.”
ദിവ്യസ്മിതൻവാക്യം കേട്ടുടൻതന്നെ ഞാ-
നീവിധം വീണ്ടുംപറഞ്ഞീടിനേൻ.
“എന്നുടേപേരുമുള്ളതിലെങ്ങാനും
വന്നിരിപ്പുണ്ടോ നീ ചൊല്ലിയാലും?”
അയതിന്നുത്തരമായസ്വരൂപം ത-
ന്നായതന്നേരൂപം മൂടിമെല്ലെ.
താമാഗണനാമ തുല്യമാംതന്നുടെ
ചാരുതീരുമുഖ മൊന്നനക്കി.
പാരിൽപിറന്നതു തൊട്ടൊരുതെറ്റുമേ
നേരായറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നോളവും
ചെയ്തതില്ലെന്നല്ല; ജീവജാലങ്ങളെ
കൈതവമെന്നിയെ യൊന്നുപോലെ
സോദരതുല്യമായ് സ്നേഹിക്കുമെന്നുള്ളം
വേദനാപൂർണ്ണമായ് തിന്നിതപ്പോൾ.
ചൊന്നുഞാൻപിന്നെയും “തൻസഹജീവി-
മന്നിതില്ലുള്ള താമേതിനേയും (യായ്
എന്നാളുംസ്നേഹിച്ചോരാളായിട്ടെങ്കിലു-
മെന്നാമമൊന്നു ചേർത്തിടേണേ!”
അയതുപോലെ നടത്തിയാരൂപംതൻ
മായയാലെങ്ങോ മറഞ്ഞുമാഞ്ഞു.

* * * * *

വീണ്ടുമതുപോലടുത്തതാം രാവിലും
കുണ്ടുഞാനദ്രിവ്യ മ്യേരൂപം
മന്ദമായെൻമുന്നിൽ വന്നുതൻപുസ്തക-
മൊന്നുതുറന്നു; ഞാൻനോക്കിമോദാൽ
എന്തൊരാശ്ചര്യ, മസ്സപ്പുശൻ തന്നുടെ
സന്തോഷസൽ തൂപാപാത്രങ്ങളാം
ഈ മന്നിടത്തിങ്കലുള്ളൊരുമാനവ-
ന്നാമങ്ങൾക്കുകവെ മീതെയായി

എന്നുടേപേരുത്താൻ കണ്ടെൻ പലുതാഴ
പൊന്നുകുറിയിൽ കുറിച്ചിരിപ്പു!
അയതിൻ വാമൊളിയെൻമിഴിവഞ്ചിച്ചു-
പോയി; ഞാൻപെട്ടെന്നുകണ്ണിഴിച്ചു.
എന്തൊരുവിസ്മയം! ബാലദിവാകരൻ
തൻതങ്കത്താമരത്താമിൻ കാന്തി
ചിരളം കരങ്ങളാലെന്നുള്ളിലെങ്ങുമേ
ചന്തത്തിൽ ചെഞ്ചൊയംതേച്ചിരുന്നു.
അന്നതൊട്ടെല്ലൊഴുത “ദ്രിപ്പുടരുന്ന”
മെൻമുന്നിൽ മിന്നിവിളങ്ങീടുന്നു.
ശാശ്വതമായൊരുപാവന സ്നേഹംതാ-
നീശ്വരപ്രീതി തന്നെകുമ്പലം.

* ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കവിതയുടെ അനുകരണം.

നമ്പ്യാശാശാൻ തെറ്റി

കുളുത്തർക്കാമി ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കുഞ്ഞി-
നെ കഴക്കൂട്ടം ചന്തയിൽവെച്ച് 4-അണയ്ക്കു
വിറ്റു് അഹാരസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയതാ-
യി അറിയുന്നു. പട്ടിണികൊണ്ടു പൊറുതി
കെട്ട ആ ഗതിയില്ലാത്ത തള്ള അവളേയും
കുഞ്ഞിനേയും മക്ഷിക്കാൻ കണ്ടു വിദ്യയാ-
ണു്.

“കുഞ്ഞിക്ഷടിക്കാൻ വകയില്ലാത്തതാൽ
കുഞ്ഞിനെവില്ക്കും പാപികളുണ്ടോ?”
ഉണ്ടു്! ഉണ്ടു്!! നമ്പ്യാക്കു തെറ്റുപററി
അന്നത്തെക്കാലമല്ലിന്നു്! ജനകീയം.

* * *

വിഷയവിവരം.

ഗാസിസൂക്തങ്ങൾ.

ഒരു സൗന്ദര്യമാധകൻ —

ശ്രീ. എം. പി. അപ്പൻ, എം. എ. എൽ. റി.

കലിവൈഭവം.

വടക്കുംകൂർ, രാജരാജപർമ്മരാജാ.

പരിവർത്തനം—(ചെറുകഥ)

വള്ളംകുളം, പി. ജി. പിള്ള.

അല്യാപകന്മാരും പൊതുജനങ്ങളും—

പന്തളം, മാധവപ്പണിക്കർ.

കുലടയുടെ ആത്മഹത്യ.

തൈക്കാട്ട്.

തെറിപ്പോയ്.

എം. പി. മനോൻ, ബോംബെ.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ചെങ്കുസംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില വിവരങ്ങൾ.

സ്വർഗ്ഗവും, നരകവും.

പ്രതികാരം.

പി. ആർ. പി.

ആ സംശയം.

ചെന്നിത്തല കൃഷ്ണയ്യർ.

കലയും മനുഷ്യനും—

ശ്രീ, തോട്ടപ്പള്ളിൽ, കെ. പി. മനോൻ.

ഗുണാവലോകന സമ്പ്രദായം.

ആർ. മാധവപ്പെട്ട, തുറവൂർ.

ചിരഞ്ജീവി—

തിരുവല്ലാ, എൻ. കേശവപിള്ള.

സ്രീയിൽ കാണുന്ന ആകർഷണം.

മതിൽഭാഗം, ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള.

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ഗീതഗോവിന്ദപരിഭാഷ—

വെള്ളൂർ രാമുണ്ണിപ്പിള്ള.

കമ്മ്യൂണിസിറ്റി റഷ്യയുടെ സത്യാവസ്ഥകൾ.

മംഗലം ചക്രപാണി.

ദിവ്യദർശനം—

എം. പി. കൃഷ്ണശർമ്മ, എം. എ.

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455.

Regd. No. T. 116.

Dated 28-11-1945

Regd. No. M. 4891.

വരിസംഖ്യ.

പരസ്യക്കൂലി.

ഒരു വർത്തകക്ക് 5 ബ്രി: രൂ.	സ്ഥിരപരസ്യക്കാക്ക്. ഒരു പ്രാവശ്യത്തോക്ക്	
റെറ പ്രതിക്ക് 8 ണ.	മുഴുപ്പുജിന് 50 രൂ.	8 രൂ.
ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.	അരപ്പേജിന് 30 ,,	6 ,,
,, റെറ പ്രതിക്ക് 10 ണ.	കാൽപ്പേജിന് 20 ,,	4 ,,

ലേഖകന്മാരോട്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടവാസ്സിന്റെ ഒരുവശത്തുമാത്രം വൃത്തിയായി മഷികൊണ്ടെഴുതി ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പ് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വരിക്കാരോട്:—

ഇത്തവണ വാരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ ലക്കം കിട്ടിയാലുടൻ പണം മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

വി. പി. ഏപ്പാട് ഇരുകൂട്ടക്കും നഷ്ടകരമാകാതെ വരിസംഖ്യ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ മുൻകരുവെടുത്തു അയച്ചിരിക്കുന്നു.

അമീസ്സിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ രാപ്പരിൽ കാണുന്ന അവസരങ്ങൾ രാജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പണസംബന്ധമായ പുഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജർക്ക് മേൽവിലാസത്തിലും, ലേഖന സംബന്ധമായവ എല്ലാം പത്രാധിപർക്ക് മേൽവിലാസത്തിലും അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പുകക്കുളി 2 പ്രതിയിൽ അയച്ചിരിക്കണം. മാസിക ഇംഗ്ലീഷ് മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തവർക്കും വിവരം ആമിസിൽ അറിയിക്കണം.

മാനേജർ,

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി,

കൊല്ലം.